

22.01.2008

Indkomne høringsbidrag VKOs asylaftale

Alle Børns Rettigheder.....	2
Amnesti NU	6
Amnesty International.....	8
Asylret.....	14
Bedsteforældre for asyl	16
Center for Flygtningesundhed.....	18
Dansk Flygtningehjælp	21
Dansk Psykologforening	23
Dansk Røde Kors	27
FN Forbundet	29
Forskere ved Institut for Folkesundhedsvidenskab.....	34
Komiteen Flygtninge Under Jordan.....	36
Rehabiliterings- og Forskningscenteret for Torturofre	37
Retssikkerhedsfonden	39
SF's asylpolitiske netværk	40
SOS mod Racisme	42
Støttekredsen for Flygtninge i Fare.....	43
Privatperson: Bent Dahl Jensen, Medlem af bestyrelsen for "Foreningen til støtte for afviste irakiske asylansøgere".....	47
Privatperson: Anna Thomsen, Medlem af Bedsteforældre for asyl.....	51
Privatperson: Jeanet Suadicani, Medlem af Radikale Venstre	52

Kristen arbejdsgiverforening og Dansk Arbejdsgiverforening har skriftligt meddelt at de ikke har nogen bemærkninger til aftalen. Beskæftigelsesministeriet har telefonisk meddelt at de ikke ønsker at afgive høringssvar.

Følgende organisationer har ikke afgivet høringssvar indenfor tidsfristen:

Advokatrådet, Allerød Kommune, Børn vilkår, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Dansk PEN, Dansk Retspolitisk Forening, Danske Regioner, Datatilsynet, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Flygtningenævnet, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, Handel, Transport og Serviceerhvervene, HK/Danmark, Institut for Menneskerettigheder, KL, Københavns Byret, Københavns Kommune, Landsorganisationen i Danmark (LO), Ledernes Hovedorganisation, Lægeforeningen, Mellempøkeligt Samvirke, Red barnet, Retten i Odense, Retten i Roskilde, Retten i Aalborg, Retten i Århus, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Etniske Minoriteter, Specialarbejderforbundet i Danmark (SID), Sø- og Handelsretten, Udenrigsministeriet, Ungdommens røde kors, UNHCR.

Høringssvar til VKOs aftale om vilkår for asylansøgere

Fra Foreningen Alle Børns rettigheder

Til Laura Friberg via e-mail laura.friberg@ft.dk

Baggrund for foreningens høringssvar

Foreningen Alle Børns Rettigheder afholdt den 27. oktober 2007 en høring i landstingssalen på Christiansborg, hvor en række danske og udenlandske eksperter deltog. På høringen fremkom en række konklusioner, som danner baggrund for foreningens høringssvar til høringen den 23. januar:

Høringens konklusioner, der dokumenteres, er givet af:

- Advokat Warren L. Creates, Ottawa, Canada, der tidligere har rådgivet den danske regering, – om Danmarks ubetingede pligt til at overholde Børnekonventionen – kan downloades på www.alle-boerns-rettigheder.dk
- Professor Lucy Smith, Oslo, Norge med speciale i konventionsspørgsmål og tidligere medlem af FNs Børnekonvention om Danmarks ubetingede pligt til at inddrage børnenes situation og belyse konkret i en hver sag, hvori et barn eller ung er involveret, hvad der tjener barnet eller den unge bedst.
- Klinisk børnepsykolog Kjerstin Almquist, Sverige, Ph.d. med speciale i flygtningebørns reaktion, medlem af Värmlands Landsting oplyste, at undersøgelser foretaget i Sverige viser, at børn lider skader efter blot et år under usikre eksistensforhold i asylcentre, samt at børnenes lidelser dokumenterbart er irreversible efter 2 år i denne tilstand.
- Seniorforsker Kim U. Kjær, Institut for Menneskerettigheder, om mangler ved asylbehandlingen, hvor der er børn og unge involveret.

Alle Børns Rettigheder's høringssvar

På baggrund af de oplysninger, ovennævnte eksperter er fremkommet med, er det foreningen Alle Børns Rettigheder's opfattelse, at Danmark ikke overholder FN's Børnekonvention, samt at børnekonventionen skal såvel citeres som bringes i konkret anvendelse i forbindelse med en analyse af, hvilke konsekvenser, en forvaltningsretlig dansk afgørelse har for det enkelte barn, uanset, om der skal ske udvisning af en hel

familie, en familie med syge forældre, en udvisning af enten en far eller mor, udvisning til et land, hvor barnets trivsel og udvikling bringes i fare mm.

Foreningen kan på baggrund af høringens (den 27.10.2007) resultater konkludere, at uanset, hvor en familie placeres i Danmark, er det ikke geografien, der er afgørende for børnenes videre udvikling, det er den usikkerhed, der opstår i forbindelse med, at familien ikke har en permanent holdbar situation med hensyn til opholdsland, fars og mors ret til et arbejde, fars og mors evne til at være normale rollemodeller mm. De familier, der er udsendeshindrede grundet hjemlandets forhold eller manglende hjemgivelsesaftaler med Danmark, skal kunne leve en så normal og sædvanlig tilværelse, således det tilsikres, at børnene ikke lider yderligere skade. Der skal være adgang til uddannelse og arbejde for de berørte familier.

Det er foreningens absolutte opfattelse, at udlændingeloven omgående må implementere børnekonventionen, således at hvert enkelt barns situation bliver underlagt en konkret forvaltningsretlig afgørelse og skøn, og at barnets situation vurderes selvstændigt og ikke i forhold til forældrenes opholdssag eller asylsag. Endvidere mener foreningen, at ethvert barn skal have sin egen repræsentant i sager om asyl og ophold.

Endvidere bør der i den nye lov ikke sondres mellem børn med et særligt behov og børn, der ikke har et særligt behov, men det skal præciseres, at alle børn har et særligt behov for omsorg, sundhed, udvikling og trivsel – netop fordi de er børn. De børn, der efter VKOs aftale ikke har et "særligt behov" – vil uden tvivl i løbet af meget kort tid få et særligt behov, jf. de pt. alle lægelige tilgængelige undersøgelser, der foreligger i Danmark og i udlandet.

Dette medfører i øvrigt, at Ministeriet bør inddrage al den lægefaglige viden, der eksisterer allerede i dag, og der må ikke kunne lovgives således, at det er en politisk beslutning, hvornår et barn er sygdomsramt eller har særlige behov. Det skal fastslås, at et barn er et barn i konventionsretlig henseende, uagtet, om barnet har særlige behov. Rettigheder efter børnekonventionen gælder ALLE børn.

Børns adgang til en selvstændig asylsagsbehandling.

Blandt danske eksperter er der tvivl om berettigelsen af, at børn og unge bør have egen selvstændig repræsentation i asyl og opholdssager, der føres her i landet.

Under landshøringen den 27. oktober 2007 oplyste advokat Warren L. Creates, at man i Canada tilbyder børn egen advokat. I mange af sådanne sager har forældrene ikke noget selvstændigt asylmotiv, medens børnene har det. I sådanne tilfælde har man set, at egen advokatrepræsentation for henholdsvis børn og forældre har medført, at børn og forældre har opnået asyl i Canada.

Foreningen er derfor af den opfattelse, at det bør undersøges, om man i lighed med retstilstanden i Canada bør tildele børn selvstændig advokatbistand, alternativt indføre en mulighed for at få den konkrete børnesag fremlagt en ombudsmand med speciale i internationale konventioner mm.

København, den 21. januar 2008

Alle Børns Rettigheder

www.Alle-boerns-rettigheder.dk

Anne Land
Attorney at Law
Stavensbølgade 17
6440 Augustenborg
Denmark
+ 45 74 47 02 65

Fakta om foreningen Alle Børns Rettigheder

Foreningens historik:

Efter at have arbejdet med de udviste kosovo-albanske børn, blev det hurtigt klart, at der skulle igangsættes et projekt med henblik på at overbevise vores politikere om, at der skulle ske nogle ændringer i dansk asylpolitik og asylpraksis - især over for de mange børn i vore asyллеjre.

Under et ophold i april 2007 på Brandbjerg Højskole blev vi (Nuras Venner – en forening til støtte af kosovo-albanske familier) indbudt til at fremlægge vores ideer. Dette resulterede i, at vi oprettede en planlægningsgruppe bestående af 8 repræsentanter fra henholdsvis Mandela Center Danmark, Borgere for et Anstændigt Danmark og Nuras venner.

Foreningen blev herefter stiftet med følgende organisation og formål

I august 2007 blev foreningen Alle Børns Rettigheder oprettet i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og vi etablerede et samarbejde med Advokatcentret i Sønderborg og revisionsfirmaet Deloitte.

Foreningen og dens formål

Foreningens formål er at søge opbakning blandt NGO'er, humanitære organisationer og andre interessegrupper til at rejse en folkelig debat om, hvordan vi behandler asylbørn, som sammen med deres forældre søger tilflugt i Danmark. Endvidere er det foreningens formål at rejse midler til debatter, kongresser og oplysningsarbejde med henblik på at forbedre asylbørns retsstilling og livsvilkår i og uden for Danmark.

Foreningens bestyrelse består af:

Advokat Anne Land, formand for bestyrelsen

Sognepræst Helle Myken

Civilingeniør Mogens Fischermann, talsmand og kontakt til pressen

Lærer Lissi Pedersen

Sygeplejerske Inger Dehn

Høring i landstingssalen, Christiansborg Slot, 27. oktober 2007

Planlægningsgruppen påbegyndte straks arbejdet med at arrangere en høring på Christiansborg med en række danske og udenlandske eksperter.

Målsætningen for projektet

Når børn betræder dansk jord er Danmark ubetinget forpligtet til at overholde FN's børnekonvention i forhold til disse børn. Når asylbørn og deres forældre efter maksimalt et års ophold i danske asyллеjre har fået deres asylansøgning afgjort med et afslag, og man ikke kan sende dem tilbage til deres hjemland, eller deres asylsag ikke er afsluttet, er Danmark forpligtet til at sikre børn og forældre et værdigt liv i det danske samfund, således at forældrene kan genvinde deres tillid til fremtiden og igen kan udfylde deres forælderrolle, og derved sikre børnene en sund udvikling og trivsel efter de samme standarder i landets sociale love, der gælder for alle andre børn. Hvis hjemsendelsen trækker så længe ud, at en repatriering i barnets hjemland ikke længere tjener barnets bedste, er Danmark forpligtet til at sikre børn og deres forældre varigt ophold i Danmark.

Der bør, efter foreningens opfattelse, gennemføres justeringer i Danmarks udlændingepolitik og praksis, således at retssikkerheden og humaniteten styrkes i asylbehandlingen under hensyntagen til:

- at Danmark overholder de internationale konventioner, vi har ratificeret
- at vort samfund kan rumme de mennesker, der kommer til Danmark
- at der skabes værdige forhold for de mennesker, vi tager i mod.
- at det endvidere undersøges, om Danmark, de mange udvisningssager, hvor der er børn og unge involveret, har overholdt Børnekonventionen.

Vi ønsker domstolens vurdering af, om Danmark har overtrådt FN's børnekonvention i en række konkrete afgørelser om asyl og humanitær opholdstilladelse, der involverer børn og unge.

Midler, der anvendes i foreningen

De oprindelige planer inkluderede, ud over høringen, som skulle finde sted umiddelbart efter Folketingets åbning i oktober 2007, at vi ville invitere repræsentanter fra alle Folketingets partier til et møde på Christiansborg for at høre de enkelte partiers holdning til de konklusioner, der fremkom under høringen.

Sammensætning af arbejdsgruppe efter høringen

Efter høringen lykkedes det at sammensætte en arbejdsgruppe af eksperter, som var villige til at påtage sig denne opgave.

Gruppen består af følgende personer:

- Professor dr. jur. Ole Espersen
- Seniorforsker cand. jur., ph. d., ved Institut for Menneskerettigheder Kim U. Kjær
- Forhenværende sundhedsminister og medlem af Europaparlamentet Torben Lund
- Professor dr. phil. Per Schultz Jørgensen
- Advokat Anne Land, bestyrelsesformand Alle Børns Rettigheder
- Edith Montgomery cand. psych, ph.d., ved Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, RCT
- Mogens Fischermann, talsmand og kontakt til pressen for Alle Børns Rettigheder.

21.1.08

Hørings svar fra initiativgruppen Amnesti Nu

Amnesti Nu afleverede den 23. oktober 2007 90.469 underskrifter til integrationsministeren med krav om amnesti til alle de omkring 800 mennesker, der har siddet mere end tre år i de danske asylcentre.

I Amnesti Nu er vi hele tiden i direkte kontakt med beboerne i asylcentrene. Vores høringssvar baserer sig derfor på erfaringer og samtaler, både med de mennesker, aftalen vedrører og den store gruppe mennesker, en aftale også burde omfatte.

Den altafgørende mangel ved aftalen er, at den på ingen måde fjerner den grundlæggende angst og utryghed for fremtiden, der er det allerstørste problem for alle de mennesker, der lever med afslag på asyl.

Bolig uden for centrene

Tilbud på bolig uden for centrene skal gælde alle – børnefamilier – familier uden børn – enlige i alle aldre - og fra alle lande.

Undervisning

Børn og unge både i og uden for centrene skal tilbydes undervisning i den nærliggende danske folkeskole i almindelige danske klasser. Skolerne skal tilføres de ressourcer, både menneskelige og økonomiske, der er nødvendige i forbindelse med modtagelse af eleverne.

Den nuværende ordning, hvor børnene fragtes i busser over lange afstande for at samles i specielle klasser, er helt uacceptabel. En del af børnene nægter at køre med bussen af frygt for at blive fjernet fra forældrene, eller for at forældrene skal være blevet tvangsudsendt, mens børnene er i skole. Det vil sige, at de ikke kommer i skole. At samle børnene i specielle klasser modvirker enhver tanke om integration og almindeligt liv og giver ret meget dårligt udgangspunkt for en hensigtsmæssig indlæring.

Arbejde

Alle voksne skal have mulighed for at arbejde. Amnesti Nu har dokumenteret det brede udsnit af erhverv, der er repræsenteret i Sandholmlejren. At sætte ind mod "sort" arbejde uden at give mulighed for at arbejde lovligt, er meningsløst. Alle undersøgelser viser, at arbejde er med til, at mennesker kan bevare deres selvrespekt.

Venskab og netværk

Trods de på alle måder uværdige forhold, mennesker har levet under i lejrene i uhyggeligt mange år, skal man ikke underkende, at det er her, de finder venner og opbygger netværk. En "udflytning" kan betyde stor ensomhed og dermed endnu større utryghed for de mennesker, der vælger at flytte uden for centrene. Det vil kræve stor opmærksomhed fra forskellige faggrupper, hvis en "udflytning" ikke skal skabe endnu større frustration og angst.

Aftalens hensigt?

Aftalen omfatter en lille gruppe af de mennesker, der har boet i Danmark i mindst **fem** år: mindst to år fra ankomst til afslag og derefter tre år efter afslag. Det betyder, at mange af børnene er født her, og de fleste har levet en stor del af deres barndom i Danmark. De taler dansk og kender kun lidt til deres (forældrenes) hjemland. Vi har pligt til at lade dem blive her – lade dem føle sig som ligeværdige samfundsborgere med samme rettigheder og pligter som etniske danskere.

Det er beskæmmende – og skræmmende – at regeringen med DF som dukkefører kun har et mål for øje: de afviste asylansøgere skal ud af landet så hurtigt som muligt. Det folkelige pres, der heldigvis har vist sig, har tvunget ministeren ud af busken. Resultatet er elendigt og må ændres!

Vi sætter vores lid til, at oppositionen har kraft og magt til at vise, at de danske politikere forstår, at denne sag sætter Danmarks omdømme i verden på spil – igen!

Amnesti Nu

Lisbeth Algreen, Inga Axelsen, Nanna Carlsen, Gerd Gottlieb, Tove Krag, Toni Liversage,
Charlotte Gylling Mortensen

www.amnesti-nu.dk

Folketinget

Att: Laura Friberg
Christiansborg
1240 København

København, den 21. januar 2008

Amnesty Internationals høringsvar vedrørende aftale om de afviste asylansøgere:

Amnesty International har modtaget regeringens og Dansk Folkepartis aftale om de afviste asylansøgere, og har følgende bemærkninger:

I aftalen henvises der til en videreførelse af kontraktordningen om aktivering og uddannelse for afviste irakiske asylansøgere. For Amnestys bemærkninger vedrørende denne ordning, henvises der til vores høringsvar, dateret den 22. maj 2007, (se det vedhæftede dokument). Vi fastholder vores daværende overordnede anbefaling, at den danske regering bør skabe forbedrede forhold for de afviste irakere i Danmark, så de har mulighed for at arbejde, uddanne sig og opholde sig uden for centrene – men uden at der indgås kontrakter om, at de skal sendes tilbage til Irak, hvor deres liv i værste fald vil være i fare.

Amnesty ser frem til den første evaluering af ordningen, som efter det oplyste vil udkomme den 1. maj 2008, men havde håbet på, at evalueringen ville blive foretaget af en uvildig instans og ikke af Integrationsministeriet selv. Vi anbefaler desuden, at ordningen også evalueres på et senere tidspunkt, så det kan indgå i vurderingen, hvorledes irakerne klarer sig ved en tilbagevenden til Irak og hvor stor en andel af irakere, der fortryder ordningen.

Asylansøgerfamilier med børn og indkvartering i særlige boliger udenfor asylcentre

Amnesty International anser det for positivt, at asylaftalen indeholder visse forbedringer for asylansøgerfamilier med børn. Vores vurdering er dog, at asylaftalen burde indeholde vilkårsforbedringer for voksne asylansøgere, eksempelvis at disse får mulighed for at arbejde i Danmark.

Amnesty International er enig i, at indsatsen især skal rettes mod de afviste asylansøgere, der pt. ikke har mulighed for at vende tilbage i sikkerhed og værdighed, dvs. primært personer fra Iran, Irak, Kosovo og Somalia.

Som det fremgår af den nærværende aftale, er asylcentrene beregnet på kortere ophold, og forskellige undersøgelser af læger og psykologer peger på¹, at en persons psykiske og fysiske tilstand forværres efter mere end et år på et asylcenter. Tilmed har Dansk Røde Kors udtalt, at asylcentrene kun er beregnet til ophold i maksimalt ét år. Derfor er det Amnesty Internationals vurdering, at de pågældende afviste asylansøgere allerede bør opnå vilkårsforbedringer efter et års tid.

Selvom organisationer som Dansk Røde Kors har værdsat, at afviste asylansøgere får mulighed for at bo udenfor asylcentrene, har de samtidig påpeget, at en flytning bør ske med omtanke for familiernes behov, idet familier kan risikere at bo under forhold, der er værre end på et asylcenter. Derfor bifalder Amnesty International, at der også tages individuelle hensyn og at det i hvert enkelt tilfælde vurderes, om indkvarteringen i en særlig bolig uden for centrene vil være i familiens og børnenes bedste. Vi værdsætter, at Dansk Røde Kors skal vurdere, om boligen er egnet til formålet.

Bedre uddannelses tilbud til afviste asylansøgerbørn

Amnesty International hilser det velkomment, at undervisningstilbud til asylansøgerbørn udvides til at omfatte yderligere undervisning i fag, som kan gavne det enkelte barn ved en tilbagevenden til hjemlandet. Derudover finder vi det positivt, at det gøres tydeligt, at forældre kan vælge almindelige danske folkeskoler, hvilket vil styrke integrationen af den afviste asylansøger i det danske samfund og at unge mellem 16 og 21 år gives tilbud om og mulighed for deltagelse i en ungdomsuddannelse.

Amnesty International anser det imidlertid for beklageligt, at tilbuddene ikke omfatter voksne asylansøgere. Vi ved, at kontraktordningen til de afviste irakere åbner op for muligheden for praktikophold for voksne, men vi efterlyser flere uddannelses tilbud og muligheder for, at voksne asylansøgere kan arbejde, (se nedenstående afsnit for uddybende bemærkninger).

En øget indsats mod asylansøgere sorte arbejde

Amnesty International finder det beklageligt, at de mange øgede tilbud ikke omfatter konkrete arbejdstilbud til de voksne. Netop i en situation, hvor der i Danmark er mangel på arbejdskraft, kunne alle parter have fordel af, at asylansøgere havde mulighed for at arbejde, som i andre europæiske lande (eksempelvis Finland). For asylansøgerne ville det betyde, at de kunne bruge deres ressourcer og få et værdigt liv, mens deres sag bliver behandlet, hvilket også vil være til gavn for børnene. Samtidig vil det øge deres fremtidsmuligheder ved en evt. tilbagevenden til deres oprindelseslande.

Amnesty International fraråder derfor, at de strafferetlige konsekvenser for asylansøgere skærpes yderligere ved illegalt arbejde, hvilket aftaleparterne overvejer. Det er især bekymrende, såfremt den pågældende udlænding risikerer udvisning eller kommer på tålt ophold, idet vi mener, at asylansøgere som udgangspunkt bør have ret til at arbejde.

---

¹ Eksempelvis af forskerne Signe Smith Nielsen og Marie Nørredam fra Institut for Folkesundhedsvidenskab og psykolog Kjerstin Almquist ved høring om børns rettigheder, den 27. oktober 2007.

Fokus på tvangsmæssig hjemsendelse

Af aftalen fremgår det, at mange afviste asylansøgere opholder sig på asylcentre i mange år, fordi de nægter at rejse hjem efter at have fået afslag på asyl. Amnesty International er indforstået med, at de asylansøgere, som har mulighed for at vende tilbage i sikkerhed og værdighed, bør anerkende deres afslag på asyl og bør vende tilbage til deres oprindelsesland, såfremt de ikke har opnået en anden form for

opholdstilladelse i Danmark. Problemet er blot, at mange af personerne i udsendelsesposition kommer fra lande, hvortil det ikke er muligt at vende tilbage i sikkerhed og værdighed. Såfremt den danske regering påbegynder tvangshjemsendelser til disse lande, vil der være stor risiko for, at Danmark bryder det internationale princip om non-refoulement. Dette gælder eksempelvis tvangshjemsendelser til de lande, som står nævnt i aftalen: Iran, Irak, Kosovo og Somalia.

Amnesty International dokumenterede i sine rapporter fra efteråret 2007², at den manglende sikkerhed i Irak forhindrer en værdig og sikker tilbagevenden. UNHCR har løbende - og senest i januar 2008 fremhævet, at de ikke tilskynder til en tilbagevenden til Irak, førend sikkerhedssituationen gør det muligt for personer at vende tilbage i sikkerhed og værdighed med mulighed for overvågning fra UNHCR's side.³

Vedrørende forholdene i Kosovo, fastholder Amnesty International sin og UNHCR's anbefaling: At Kosovo-serbere, romaer og albanere ikke må tvangsudvises til områder, hvor de vil være i mindretal.⁴

I forhold til den sydlige og centrale del af Somalia, bør situationen i landet overvåges nøje, evt. med henblik på at give beskyttelse til de asylansøgere, der kommer fra netop de områder.⁵

Menneskerettighederne i Iran har fortsat trange kår, og Amnesty har senest i en rapport fra januar 2008 skildret de mange overgreb, herunder stening og dødsstraf, især rettet mod utro kvinder.⁶

Derfor er Amnesty International bekymret over den danske regerings fortsatte bestræbelser på at få myndighederne i de pågældende lande til at acceptere at modtage egne statsborgere.

Vi understreger endnu engang, at omdrejningspunktet i enhver tvangsudvisning bør være, at regeringen følger UNHCR's anbefalinger, og ikke foretager udvisninger til lande, hvor personernes sikkerhed ikke kan garanteres, og hvor UNHCR ikke har mulighed for at overvåge situationen. Eftersom der stadig forekommer en række grove krænkelse af menneskerettighederne i de nævnte lande- Irak, Kosovo, Iran og Somalia, eksempelvis overfor en række mindretal, - hvorfor en tilbagevenden i nærmeste fremtid må betragtes som

---

² Amnesty International: September 2007: MDE 14/041/2007: 'Iraq. Millions in Flight: The Iraqi refugee crisis' og juli 2007, MDE 14/036/2007: 'The situation of Iraqi refugees in Syria'.

³ UNHCR: 'Iraq Situation Supplementary Appeal' fra januar 2008.

⁴ Amnesty International: Kosovo (Serbia) EUR 70/004/2007: 'No forcible return of minorities to Kosovo', maj 2007.

⁵ Se også Amnesty Internationals rapport fra maj 2007: AFR 32/002/2007: 'Kenya: Denied Refuge. The effect of the closure of the Kenya/Somalia border on thousands of Somali asylum-seekers and refugees'.

⁶ Amnesty International: Iran MDE 13/001/2008: 'Executions by stoning'.

udsigtsløs, vil det være ønskeligt, såfremt den danske regering skaber mulighed for at give midlertidigt ophold til udsatte grupper, der kommer fra de ovennævnte lande.

Med venlig hilsen
AMNESTY INTERNATIONAL, Dansk afdeling

Lisa Blinkenberg
Flygtningekoordinator

Integrationsministeriet

Att: Udlændingelovskontoret
Holbergsgade 6
1057 København K

København, den 22. maj 2007

Amnesty Internationals hørings svar vedrørende lov om ændring af udlændingeloven

(Kontraksordning for afviste asylansøgere, der samarbejder om udrejse) Lovforslag L 218.

Amnesty International har modtaget ovennævnte lovudkast den 16. maj med frist for bemærkninger den 21. maj 2007 klokken 10. Amnesty International finder det beklageligt, at vi ikke har modtaget lovforslaget på et tidligere tidspunkt med reel mulighed for at afgive kommentarer. Grundet helligdag og weekend har det ikke været muligt at imødekomme den uhyre korte svarfrist.

Amnesty International har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Amnesty International overordnede anbefaling er, at der på nuværende tidspunkt – på grund af den manglende sikkerhed og de daglige menneskerettighedskrænkelser i Irak – ikke indgås kontrakt med de afviste irakere. Indtil dette er muligt, opfordrer Amnesty International den danske regering til at skabe forbedrede forhold til de afviste irakere i Danmark, så de har mulighed for at arbejde, uddanne sig og opholde sig uden for centrene – men uden at der indgås kontrakter om at de skal sendes tilbage til Irak, hvor deres liv i værste fald vil være i fare.

Amnesty International anerkender den danske regerings ønske om, at afviste asylansøgere skal vende tilbage til deres oprindelsesland, såfremt muligheden foreligger. På nuværende tidspunkt er den generelle vurdering fra det internationale samfund, herunder UNHCR og Amnesty International, at de afviste irakere ikke kan vende tilbage til deres oprindelsesland i sikkerhed og værdighed, på grund af de mange menneskerettighedskrænkelser i Irak. Derfor giver det ikke mening at knytte tilbuddet om et

opkvalificeringsforløb sammen med en kontrakt om frivillig udrejse til Irak, idet de fleste af de afviste irakere der befinder sig i Danmark, vil være i alvorlig fare ved en tilbagevenden til Irak.

Amnesty International opfordrer den danske regering til fuldt ud at følge FN's Flygtningehøjkommissariats - UNHCR's - anbefaling om, at irakiske asylansøgere fra det sydlige og centrale Irak bør betragtes som flygtninge efter FN's Flygtningekonvention. Såfremt dette ikke er muligt, bør de efter UNHCR's vurdering opnå en anden form for beskyttelse. UNHCR's opfordring er, at ingen fra den sydlige og centrale del af Irak skal udvises førend der er sket en væsentlig forbedring af sikkerheden og den menneskeretlige situation i landet. UNHCR anbefaler endvidere, at der skal tages højde for den uforudsigelige situation i den nordlige del af Irak og at irakere fra disse områder, som er blevet vurderet til ikke at kunne opnå international beskyttelse, bør komme i betragtning til at opnå humanitært ophold.

På nuværende tidspunkt giver det derfor ikke nogen mening at lave en kontrakt om frivillig udrejse, når UNHCR's anbefalinger går i stik modsat retning. Derudover afviser både de irakiske og kurdiske myndigheder at modtage de afviste irakiske asylansøgere. Amnesty International vil gerne understrege, at enhver fremtidig aftale med de afviste irakere og de irakiske og kurdiske myndigheder i Irak skal være i fuld overensstemmelse med UNHCR's anbefalinger og aktive medvirken.

I lovforslaget fremgår det, at opkvalificeringsforløbet skal gælde afviste asylansøgere fra lande, som befinder sig i en efterkrigssituation og som kommer fra lande der er under genopbygning. I første omgang vil opkvalificeringsforløbet dog kun gælde afviste irakere. Det er Amnesty Internationals vurdering, at situationen i Irak er af en så alvorlig karakter, at der ikke er tale om et land under genopbygning, men et land, hvor der stadig hersker borgerkrigslignende tilstande. Det er Amnestys overbevisning, at det ikke kan garanteres, at der ikke vil ske brud på non-refoulement princippet, såfremt irakerne på nuværende tidspunkt udvises til Irak, og at deres frygt derfor kan være yderst velbegrunder. Selvom situationen i Irak er værst i og omkring Bagdad, hvor FN skønner, at voldshandlinger alene i 2006 kostede omkring 34.000 mennesker livet, er det Amnestys vurdering, at hele landet befinder sig i en yderst alvorlig sikkerhedssituation, hvor der sker mange daglige menneskerettighedskrænkelser. Siden bombningen af shia-moskeen i Samarra har Irak oplevet en konstant optrapning af især sekterisk vold og religiøs ekstremisme. I de tre nordlige provinser begår de lokale magthavere stadig flere menneskerettighedsovertrædelser, herunder vilkårlige arrestationer, tilbageholdelser, tortur og henrettelser.

Amnesty International har løbende udtalt, at ingen bør udvises tvangsmæssigt til noget sted i Irak, heller ikke til de tre nordlige provinser. Denne del af Irak er stadig ustabil og ikke i stand til at modtage afviste asylansøgere. Amnesty International har udtrykt bekymring over de forhandlinger, de danske myndigheder har haft med centralregeringen i Bagdad og med de regionale myndigheder i det nordlige Irak om udsendelse af afviste asylansøgere til Nordirak, herunder med tvang om nødvendigt. Af lovforslaget fremgår det, at de irakiske myndigheder i enkelte helt særlige tilfælde har givet accept til tilbagesendelse. Amnesty International ønsker en præcisering af de tilfælde det drejer sig om.

Både UNHCR og Amnesty International fraråder, at afviste irakere udvises til områder, hvor de vil være internt fordrevne. Der er ikke nogle interne flugtmuligheder i Irak. Individuer fra den sydlige og centrale del af Irak vil have store vanskeligheder ved at opnå beskyttelse i de kurdiske selvstyreområder. Sunni-irakere

vil ikke være sikre i områder som er shia-dominerede og omvendt, og kurdere vil ikke være i sikkerhed i arabisk dominerede områder. Følgende grupper er generelt særligt udsatte for forfølgelse: Personer med tilknytning til koalitionsstyrkerne, mindretal, herunder kristne, mandæer, bahaer, yezidis og palæstinensere, kvinder, homoseksuelle, politiske aktivister, medlemmer af visse faggrupper, såsom læger, lærere, advokater, forskere, journalister.

Amnesty International finder det særdeles vigtigt, at lovforslaget bibeholder den nuværende mulighed for, at en afvist asylansøger efter afslutningen af opkvalificeringsforløbet i DK vil kunne nægte at udrejse på trods af aftalen herom. Det er nødvendigt, at afviste irakere kan nægte at udrejse, hvis situationen i landet stadig er præget af usikkerhed og voldsomme menneskerettighedskrænkelser, og hvis den enkelte iraker vil kunne risikere forfølgelse, drab eller risikere at 'forsvinde' ved en tilbagevenden. Amnesty International vil dog gerne have præciseret, hvilke former for sanktion den afviste asylansøger vil møde, såfremt vedkommende ikke overholder kontrakten.

Af lovforslaget fremgår det, at ordningen vil blive evalueret senest den 1. maj 2008. Amnesty International savner en præcisering af, hvad det er for en instans, der skal evaluere ordningen og hvilke kriterier der skal være opfyldt for at ordningen virker efter sin hensigt. I den forbindelse finder Amnesty International, at

evalueringen bør foretages af en uvildig instans og at den givne ordning også evalueres på et senere tidspunkt, så det indgår i vurderingen, hvorledes irakerne klarer sig ved en tilbagevenden i Irak og angiver, hvor stor en andel af irakere, der fortryder ordningen.

Med venlig hilsen
AMNESTY INTERNATIONAL, Dansk afdeling

Lisa Blinkenberg
Flygtningekoordinator

Asylrets syn på aftale om vilkår for asylansøgere indgået af Dansk Folkeparti og regeringen, januar 2008

Legalisering af asylansøgers arbejde

I Asylret er vi bekymrede over de vilkår asylansøgerne bydes i forhold til deres mulighed for at arbejde, mens deres sag behandles.

I aftalens første del beskrives det hvordan indsatsen mod asylansøgers illegale arbejde uden ændringer i lovgivningen kan styrkes (s.6-8). I aftalens andet del overvejes initiativer mod illegalt arbejde, herunder hårdere straffe til asylansøgere, der arbejder og deres arbejdsgivere. Disse initiativer kræver ændringer i lovgivningen (s.11)

Vi mener grundlæggende at asylansøgers arbejde bør legaliseres og ikke kriminaliseres. Kriminaliseringen af arbejdet er en bekymrende konsekvens af den nuværende lovgivning. Bekymrende fordi det at arbejde og dermed medvirke til at forsørge sig selv, kan være med til at højne selvrespekten og bevare værdigheden, hvilket er nødvendigt asylansøgernes vanskelige og ofte nedbrydende situation taget i betragtning. For det danske samfund vil intet være tabt ved legaliseringen af asylansøgernes arbejde. Tværtimod. Arbejdskraft er efterspurgt i det danske samfund.

Mulighed for at afviste asylansøgerfamilier kan tilbydes indkvartering udenfor asylcentre

I Asylret mener vi at asylansøgere skal have lov til at bo i det danske samfund, samt at asylcentre skal nedlægges. Når aftalens parter åbner mulighed for at den bestemte målgruppe- afviste asylansøgerfamilier med børn, der ikke kan tvangshjemsendes til deres land- kan bo udenfor centrene, bakker vi principielt set op om dette, men vi ønsker altså at man går mere radikalt til værks og lader alle asylansøgere - afviste som dem hvis sag er under behandling, bo i det danske samfund.

Når der i aftalen står at afviste asylansøgerfamilier med børn, der har særlige behov, efter en konkret vurdering kan tilbydes indkvartering i særlige boliger uden for centrene, såfremt dette er til familiens og børnenes bedste (s.3), vil vi gerne have "særlige behov" konkretiseret. Vi finder formuleringen løs - og erfaringer tyder på, at netop længere tids ophold i asylcentre skaber børn med særlige behov, hvis disse særlige behov skal forstås som psykiske problemer.

En nyere undersøgelse fra Institut for Folkesundhedsvidenskab af asylbørns psykiske tilstand peger således på, at hvert tredje asylbarn mellem 4 og 16 har af en eller flere psykiske lidelser.

Vi mener, at når vi i Danmark modtager så få asylansøgere som tilfældet er i dag, bør vi have råd til at varetage deres tarv forsvarligt.

Rikke Marie Pedersen, Said Parvin
Asylret

Bedsteforældre for asyl

Høringssvar angående afviste asylansøgere.

Regeringen har ved sin snævre aftale med Dansk Folkeparti begået et klart løftebrud i forhold til de udtalelser Anders Fogh Rasmussen kom med under valgkampen.

Desværre får man en nu begrundet mistanke om at det er fordi Venstre i asylspørgsmålet er enige med DF, men næppe tør se alle sine vælgere i øjnene med en sådan mangel på borgerlig anstændighed, og så er det jo bekvemt at kunne dække sig ind under et andet parti.

Birthe Rønn Hornbech har udtalt at det var for at spare tid af hensyn til de berørte asylansøgere, at andre partier ikke blev inddraget. Og hvilke hensyn er det så man har taget:

50 familier eller højst 170 personer kan – dog ifølge DF-notatet kun hvis de samarbejder om udrejsen, en udrejse som for de nævnte landes vedkommende pt angiveligt er umulig – få lov at blive genhuset i nærheden af de i øvrigt meget isoleret liggende interneringslejre. De er stadig underlagt præcis de samme ”motivationsfremmende foranstaltninger” som i centrene, der er intet initiativ der peger i retning af en mindre usikker og mindre udsigtsløs fremtid, de faktorer der først og fremmest gør familierne syge.

Man orker derfor dårligt at kommentere antallet, men det skal dog påpeges, at intet sygt barn der har opholdt sig mindre end 3 år på et asylcenter kan flyttes ud, ingen arbejdsduelig enlig mand, som langsomt går til grunde for øjnene af os, skal have tilbuddet, ikke sygeplejersken med de voksne børn, ikke den gamle bedstemor der sidder alene tilbage i lejren...

Der er alvorlig grund til at frygte at dette ”tilbud” kun vil føre til større fortvivlelse hos asylansøgerne i centrene. For det er som påpeget den menneskelige værdighed vi fratager dem. Muligheden for at tage vare på sig selv og sine børn, muligheden for at gøre en indsats i det danske samfund i stedet for at være henvist til almisser, muligheden for at leve et normalt ansvarligt liv i en normal hverdag blandt andre mennesker. Børnene skal som udgangspunkt stadig undervises på centrene, eller snarere i specialklasser i Lyngby, men kan deltage i folkeskolen udenfor. De unge tilbydes aktivering – ikke en reel uddannelse – og da slet ikke en der indbefatter (lønnet) praktik.

Og ser man på de foranstaltninger man så har til hensigt at gennemføre på lidt længere sigt, er det der springer mest i øjnene at de afviste asylansøgere ikke må lære dansk. De fleste taler det allerede til husbehov. Men de skal fortsat behandles som pariaer i det danske samfund. Derudover skærpes straffen for det eneste nødværge der hidtil er forekommet – det (tvungent) illegale arbejde.

Man må igen spørge: er regeringens hastetilbud fremsat af hensyn til asylansøgerne, eller er det af hensyn til DF, eller er det fordi det er det regeringen egentlig ønsker og nu regner med at kunne få flertal for. For selv om udflytningen kan foretages administrativt, står der i integrationsministeriets notat (men ikke i DFs) ”(med forbehold for godkendelse i folketingsgrupperne)”.

Man kan så håbe på at færingerne og grønlænderne, som måske endnu har lidt hjertevarme tilbage, eller det ene konservative folketingsmedlem, der i dag står frit og som har udtrykt vilje til at udvise det mod og den borgerlige anstændighed, vi ikke længere genfinder hos regeringen, kan redde os ud af denne nedværdigende situation.

Hvad er der dog sket med det borgerlige Danmark? Vi forstår ikke at regeringen svigter de grundlæggende danske værdier vi troede vi var fælles om. Vi skammer os.

Bedsteforældre for asyl 2008-01-20

(Else Lidegaard for Sandholmgruppen, Inga Axelsen for Kongelunden, Nina Lørring for Avnstrup)

Bente Rich
Speciallæge i børne- og ungdomspsykiatri
Center for Flygtningesundhed
Hødersvej 5
4000 Roskilde.

Hørings svar til Aftale om vilkår for asylansøgere

Undertegnede læge har siden foråret 2000 undersøgt og behandlet mange asylansøgere i alle aldersgrupper, og høringssvaret er baseret på den derved indsamlede erfaring. Ud fra de lægeetiske regler om, at jeg er forpligtet til offentligt at gøre opmærksom på forhold, jeg opfatter som sundhedsfagligt uforsvarlige, fremsender jeg mine kommentarer til aftalen.

Aftalen beskæftiger sig i betydeligt omfang med, hvorledes man kan tvangshjemsende afviste asylansøgere i større omfang end hidtil – og hvorledes man kan retsforfølge asylansøgere, der arbejder illegalt.

Undertegnede vil kun beskæftige sig med de dele af aftalen, der berører asylansøgernes helbredsforhold - og børn og unges udvikling under de nuværende forhold og betingelser i de af Dansk Røde Kors Asylafdeling drevne asylcentre.

Desuden vil jeg indledningsvis som almindelig borger omtale min bekymring om evaluering /kvalitetssikring af den danske udlændingelovgivning.

På andre lovgivningsområder har den almindelige borger umiddelbart mulighed for at overvåge resultaterne af den aktuelle lovgivning og administration deraf. Dette gælder imidlertid ikke overvågning af, om asylansøgere under ophold i centrene behandles ud fra ånden i de FN-konventioner, vi har underskrevet – her tænker jeg især på Flygtningekonventionen, Børnekonventionen og Konventionen om forbud mod tortur og anden umenneskelig, grusom og ydmygende behandling. Endvidere er det bekymrende, at de administrativt truffne afgørelser ved Flygtningesnævnet foregår i et lukket miljø uden overvågning af ”samfundets almindelige sunde fornuft”, som er repræsenteret i andre nævn. Endvidere bekymrer det mig, at afgørelserne stort set aldrig bliver domstolsafprøvet.

Først og fremmest undrer det mig, at man ikke har forsøgt at analysere, hvad afskaffelsen af de facto flygtningestatus har betydet. Kan denne type flygtningestatus fortsat undværes – eller tilhører de afviste asylansøgere, der nægter at medvirke ved en hjemsendelse, overvejende denne gruppe, der tidligere blev skønnet i så stor risiko for forfølgelse ved en hjemsendelse, at vi gav dem beskyttelse. At indgå en aftale uden at stille spørgsmålet: Hvorfor frister asylansøgere en helbredsødelæggende og udsigtsløs hverdag under de danske vilkår med motivationsfremmende foranstaltninger (som er gennemført uden at undersøge, om de bryder konventionerne), frem for at returnere til familien i det land, de er følelsesmæssigt knyttet til – forekommer præget af manglende analyse før aftaler og lovgivning. En sådan analyse bør gennemføres og sammenholdes med den

praksis, der har udviklet sig i Norge og Sverige omkring asylansøgere, der ikke har kunnet hjemsendes i løbet af en kortere periode.

Aftalen indeholder en del forudsætninger, der overhovedet ikke stilles spørgsmål til:

Således går man ud fra, at den af Dansk Røde Kors Asylafdeling tilbudte undervisning har en forsvarlig professionel kvalitet uagtet, at skolegang ikke hører til organisationens kærneydelser i al almindelighed. Mig bekendt driver man ikke andre skoler i det danske samfund, og det har ikke været mig muligt at finde frem til, hvem der har det endelige ansvar for kvaliteten af undervisningen, som efter mit bedste skøn ikke lever op til den standard, vore nabolande tilbyder. Børn mister undervejs deres indlæringspotentiale og den helt afgørende sproglige udvikling, der skal sikre, at de kan gøre sig gældende som medborgere, hvad enten, deres tilværelse vil forløbe i hjemlandet eller Danmark. Der foretages mange evalueringer i danske folkeskoler ud fra den fælles erkendelse af undervisningens afgørende betydning – jeg har ikke hørt om tilsvarende kvalitetssikring af asylbørns indlæring.

Aftalen forudsætter tilsyneladende, at man finder det forsvarligt, at den humanitære organisation fortsat beholder opgaven. De fleste asylbørn i skolealderen er undervisningsmæssigt så forsømte, at de har behov for særlige individuelt skræddersyede støtteordninger, som alene folkeskolen kan tilbyde. Der er således tale om topprofessionelt og udgiftskrævende arbejde, som Dansk Røde Kors ikke har faglige forudsætninger for at have ansvaret for.

Det forudsættes tilsyneladende også, at Dansk Røde Kors Asylafdeling fortsat skal have ansvaret for overvågning af asylbørns udvikling og asylansøgers sundhedsforhold. Hvad angår det første foreligger der uklare beslutningsveje omkring det endelige ansvar for, at børns udviklingsforstyrrelser opdages i tide og tilgodeses tilstrækkeligt godt. Flere undersøgelser det sidste års tid har afsløret, at organisationen ikke har opfyldt de professionelle normer, der er gældende uden for centrene.

Børnenes udviklingsforstyrrelser er af en sådan sværhedsgrad, at det kræver et tværfagligt, udviklende, offentligt behandlingsmiljø at rette op på deres tilstande – langt fra det, Asylafdelingen har tilbudt – eller har faglige forudsætninger for at udvikle.

De lægelige udredninger og især dokumentationen deraf får stor retslig betydning for asylansøgerens sagsbehandling hos myndighederne, og for mange tilfældigheder får indflydelse på sikkerheden og kvaliteten af disse afgørelser (se venligst vedhæftede debatindlæg fra Ugeskrift for Læger af undertegnede).

Voksne asylansøgers psykiatriske lidelser bliver med årene meget komplicerede, jævnlige af karakteren KZ-syndrom, som vi sidst så efter 2. verdenskrig og derfor har brug for en faglig større ekspertise omkring, end et par læger i asylsystemet har mulighed for selv at have ansvaret for.

Det forekommer derfor uhensigtsmæssigt, at man fortsat vil overlade disse opgaver til Dansk Røde Kors Asylafdeling – i stedet for som i vore nabolande at sikre fagligheden ved at give tilbuddene i offentligt regi med den dertilknyttede faglige debat og offentlige overvågning.

Dansk Røde Kors Asylafdeling har ekspertise med at sikre forsyning med og vedligeholdelse af boliger – og udbetaling af penge til asylansøgere.

De undervisningsmæssige, udviklingsmæssige og helbredsmæssige tilbud bør ud i det offentlige rum med den dertilhørende professionalisering.

Lige nu er der brug for en redningsaktion, der har til formål at rette op på den humanitære katastrofe, vi har produceret med vores stramning af udlændingepolitikken og udmøntningen deraf. Jeg vil anbefale, at man orienterer sig i de overvejelser, der har fået Norge og Sverige til at træffe så radikalt andre beslutninger. Bl.a. at erkende, at man er nødt til at tildele varigt ophold til asylansøgere, der er blevet så medtagne af vores kamp for at få dem til at rejse hjem. I praksis er mange af dem blevet - formentlig livsvarigt skadet - i vort forsøg på at afskrække andre fra deres hjemlande i at flygte hertil. Det sidste er lykkedes, men med en omkostning, der i eftertiden vil blive kritiseret og bør analyseres ud fra Konventionen mod tortur – den del, der omtaler anden ydmygende, grusom og umenneskelig behandling. (En parallel findes i den i dag almene antagelse, at tortur i de lande, hvor det praktiseres, ikke udøves for at skaffe oplysninger, men for at skræmme andre borgere i det land i at opføre sig oppositionelt).

Vi bør derfor ændre aftalen til at omfatte en redningsaktion for de asylansøgere, der er kommet i klemme på grund af vores ændrede lovgivning og særligt stramme administration – og til den anden del, at indføre en udlændingelovgivning, der fremover lever op til intentionen i Flygtningekonventionen.

Vores lovgivning og praksis bør justeres, så vi opfylder de FN-konventioner, vi har underskrevet – d.v.s. allerede vedtagne love bør undersøges for deres overholdelse af konventionerne. Desuden bør man også undersøge, hvorledes vi for asylbørnenes vedkommende overholder Lov om Social Service og ikke blot sætte sin lid til de involverede parters udsagn.

Roskilde 21.januar 2008.

Bente Rich

Kommentarer til Aftale om vilkår for asylansøgere indgået mellem Regeringen og Dansk Folkeparti, januar 2008

Indledning

Indledningsvist ønsker Dansk Flygtningehjælp at understrege at alle asylansøgere, afviste som ikke afviste og familier som enlige, mens de er i Danmark bør sikres et godt fundament for deres fremtid – uanset hvor denne fremtid måtte være. Selv om ikke alle asylansøgere er flygtninge i Flygtningekonventionens forstand, ligger der ofte store problemer eller tragiske begivenheder bag deres anmodning om asyl. Danmark bør som minimum sørge for at disse mennesker ikke er i en væsentligt dårligere forfatning, når de skal vende tilbage til deres hjemland eller integreres i Danmark, end da de kom. Med henblik på således at bevare såvel de menneskelige som de faglige kompetencer, finder Dansk Flygtningehjælp, at alle asylansøgere, med enkelte undtagelser, bør have mulighed for at bo uden for asylcentre, samt langt bedre adgang til arbejde og uddannelse.

Dansk Flygtningehjælp er generelt af den klare opfattelse, at asylansøgere, som har fået et korrekt afslag på en ansøgning om asyl, bør rejse tilbage til deres hjemlande, fortrinsvist på frivillig basis. Samtidigt skal de asylansøgere som skal udrejse sikres et godt fundament for deres fremtid i hjemlandet, og specielt skal børnene sikres optimale kår under deres ophold her i landet.

Hvis muligheden for egen bolig uden for asylcentre mv. skal begrænses til særlige grupper, finder Dansk Flygtningehjælp, at det ville være hensigtsmæssigt at lave følgende opdeling af gruppen af afviste asylansøgere:

1. Én gruppe, som ikke kan tvangshjemsendes og hvor situationen i deres hjemlande er af en sådan karakter, at det ikke kan forventes eller kræves at de rejser hjem. Afviste asylansøgere hvor tilbagesendelse, trods asylansøgernes samarbejde herom, trækker ud kunne ligestilles med denne gruppe. Disse grupper skulle således have adgang til de foreslåede tiltag.
2. En anden gruppe, bestående af dem som ikke kan udsendes tvangsmæssigt, men hvor der ikke er øvrige omstændigheder der forhindrer at de rejser tilbage til deres hjemlande, skulle derimod ikke have adgang til de særlige fordele. Hermed er afgrænsningen fleksibel og kan indrettes på nye situationer i fremtiden, og er i højere grad udtryk for hvem, der i realiteten ikke kan bebrejdes deres lange ophold i Danmark.
3. Endelig er der naturligvis gruppen af afviste asylansøgere, som kan tvangshjemsendes. Overfor den gruppe bør de danske asylmyndigheder implementere sine afgørelser – i sidste ende gennem tvang.

Hvorvidt en nationalitetsgruppe tilhører den ene eller anden kategori kan hensigtsmæssigt fastlægges ud fra oplysninger fra UNHCR, UNMIK eller andre FN-organer. Man kunne vælge, at nedsætte et af udlændingemyndighederne uafhængigt organ til at lave denne vurdering.

Flygtningehjælpen finder, at vilkårsforbedringer skal fokusere på de afviste asylansøgere som er nævnt i gruppe 1, hvilket nedenstående er refleksioner i forhold til.

Kontraktordningen

Regeringen anser nærværende aftale for en videreførelse af den aftale om en særlig kontraktordning, som blev aftalt med Dansk Folkeparti i maj 2007. Dansk Flygtningehjælp bemærkede dengang, at kontraktordningen er et tomt tilbud og ikke et reelt forsøg på at opkvalificere en gruppe mennesker, så de kan være med til at opbygge deres hjemland, når der engang bliver fred. Tilbuddet er fremsat på et tidspunkt, hvor forholdene i det sydlige og centrale Irak aldrig har været værre, og altså overfor personer der tilhører den ovennævnte gruppe 1. Kontraktordningen virker derfor mest som en trussel, og ikke et reelt ønske om at forbedre irakerne situation hverken under opholdet her i landet eller ved en eventuel hjemvenden.

Ifølge Flygtningehjælpens oplysninger har alene et meget lille antal irakere tilsluttet sig kontraktordningen.

Bedre mulighed for indkvartering i særlige boliger uden for asylcentrene

Aftalens afgrænsning til afviste asylansøgere der har opholdt sig i Danmark tre år efter endeligt afslag er Flygtningehjælpen helt uforstående overfor. Flere undersøgelser peger på at især børnene allerede efter et år i et asylcenter er markant mere syge. Efter tre år vil mange skader således allerede være opstået – både hos børnene men også hos nogle af forældrene. Frem for at skulle i gang med at 'reparere' på disse skader forekommer det langt mere fornuftigt at lade de relevante familier hurtigst muligt flytte i egen bolig. Hermed vil nogle sygdomme sandsynligvis helt kunne udgås og familiernes evne og kompetence til at tage vare på sig selv vil kunne bevares.

Flygtningehjælpen er helt uenig i fortsat anvendelse af motivationsfremmende foranstaltninger overfor de familier, der flyttes til egen bolig. Det familierne har brug for er at leve et 'normalt' liv, med indflydelse på egen dagligdag. Kostpengeordning og ugentlig, eller mere, meldepligt hos politiet, er ikke overensstemmende med et 'normalt' liv. Når der i øvrigt henses til at der for så vidt angår nationaliteter som bl.a. irakere ikke bør kræves at de rejser hjem, bliver de motivationsfremmende foranstaltninger urimelige.

Adgang til arbejde

Flygtningehjælpen mener, at der bør gives fri adgang til at søge og optage lønnet arbejde.

Bedre uddannelses tilbud til afviste asylansøgerbørn og afviste unge asylansøgere

Dansk Flygtningehjælp finder, at det foreslåede alene rummer minimale forbedring i forhold til de nuværende regler på området.

Dansk Flygtningehjælp finder det positivt, at undervisningstilbudet til børn og unge udvides, men mener, at adgang til folkeskolen burde være reglen snarere end undtagelsen.

Dernæst finder Flygtningehjælpen, at undervisningstilbudene til voksne er alt for ringe og burde forbedres uden at der i tilgift kræves, at man tilmelder sig kontraktordningen.

Endelig mener Flygtningehjælpen daginstitutioner til de mindste børn bør være fuldt tilgængelige.

Kære Laura Friberg

Du sendte 17. jan. 2008 VKO's aftale om afviste asylsøgere til bl.a. Dansk Psykolog Forening (DP) med anmodning om eventuelle bemærkninger.

Jeg kan informere om, at DP i september sidste år kort før det åbne samråd i Integrationsudvalget og Socialudvalget om asylbørnene femsendte vedhæftede notat Den 16. januar 2008 udsendte Lægeforeningen og DP i fællesskab en pressemeddelelse, som også er vedhæftet. Jeg har klippet pressemeddelelsen fra vores hjemmeside, www.dp.dk. Disse to dokumenter udtrykker DP's holdning.

Det er ikke DP's opfattelse, at VKO's aftale fra sidste uge løser problemerne. Med aftalen får de afviste asylsøgere ikke mulighed for at leve et normalt liv i samfundet med arbejde eller uddannelse. Det nedsætter mulighederne for, at de kan rejse hjem og klare sig, da det virker nedbrydende for familierne.

Vi undrer os over, at asylsøgerne skal have opholdt sig 3 år i hjemsendelsecenter, inden de kan få det stillede i udsigt, som VKO-aftalen omhandler. Det sorte arbejde kunne afkaffes ved at lade de afviste asylsøgere arbejde lovligt.

Med venlig hilsen

Lars Michaelsen

Lars Michaelsen

Konsulent

Tlf.: +45 35 25 97 21 (direkte)

E-mail: lmi@dp.dk

Dansk Psykolog Forening

Stockholmsgade 27

DK-2100 København Ø

Tlf.: +45 35 26 99 55

Fax: +45 35 25 97 37

E-mail: dp@dp.dk

www.dp.dk

Den 09-03-2007

J.nr. 09.15-23

LM

Psykkiske problemer og manglende livsperspektiv for afviste asylsøgere i Danmark

Opholdsbetingelserne for familier, der søger asyl i Danmark, er kritisable. Betingelserne medvirker til at skabe og forstærke psykiske problemer hos såvel børn som voksne.

På trods af forbedringer især inden for det sidst halve års tid sidder asylfamilierne i en monoton hverdag uden meningsfuld beskæftigelse på centrene. De lever i små rum, der kun levner plads til meget lidt privatliv til voksne og børn, manglende meningsfulde aktiviteter, nogle steder ikke mulighed for at lave egen mad, ingen mulighed for arbejde eller reel uddannelse samt afskæring fra normalt samfundsliv. Det er i alle tilfælde menneskeligt nedslidende, og i årevis giver det uværdige livsvilkår for familiernes medlemmer.

Der er mere end 200 børn og unge, der har opholdt sig i Danmark med familien i mere end tre år under meget midlertidige forhold. Asylcentrene bygger på princippet om midlertidighed. De er derfor grundlæggende ikke egnede til at indkvartere familier, der opholder sig der i årevis. Det udgør en stor psykisk belastning.

At familier skal leve under sådanne kummerlige betingelser, skyldes ikke økonomisk nødvendighed. Det er usædvanlige betingelser, når vi ser på lande, som Danmark almindeligvis sammenligner sig med, fx Norge og Sverige. I disse lande lever asylsøgende flygtningefamilier i almindelige boliger, og børnene går i almindelig skole og børnehave. Her må også asylsøgende familier leve et almindeligt socialt liv.

Tryghed i opvæksten er af afgørende betydning for en god og sund udvikling for børn. Deltagelse i sociale aktiviteter og samfundslivet er afgørende for, at unge og voksne kan opretholde en mening med livet. Det gælder for asylsøgere og deres børn som for alle andre børn og voksne.

Samtidig er den konstante angst for tvangshjemsendelse medvirkende til stærke følelser af angst, handlingslammelse, fortvivlelse og depression. Mange forældre er præget af stressrelaterede og posttraumatiske tilstande.

For asylansøgerne er det ofte meget vanskeligt at give den nødvendige forældrestøtte med omsorg og tryghed for deres børn, der sikrer en normal og sund opvækst. Forældrene har angst for fremtiden, de bliver ofte mere og mere passive og kan ikke træffe beslutning om noget som helst. Børnene kan ikke gennemskue dette, men oplever forældre præget af vrede, frustration, afmagt og passivitet. Det er svært at bære for børn, som i forvejen er belastede af krigsoplevelser og ofte år af utryghed i et liv på flugt.

Forældrenes manglende handlekraft får efterhånden børnene til at miste respekten for forældrene. Jo ældre børnene er, jo større er problemet. Børnene udvikler en kynisme over for det danske system, forældrene og livet i almindelighed. Jo flere år der går, jo mere kyniske bliver børnene. De mister gejsten for integration, og efter en årrække i et asylcenter forsvinder både motivationen og overskuddet til at integrere sig.

Utrygheden og forholdene i asylcentre er voldsomt skadende for børnene. Unge og voksne mister perspektivet i livet. De er flygtet og har lagt livet i hænderne på danske myndigheder uden forudsætning for at kunne følge med i deres sagsgang, mens de lever under kummerlige forhold.

Ifølge Integrationsministeriet (2006) har 43 børn oplevet deres forældre tage livet af sig eller forsøge at begå selvmord. Det er voldsomt destruktivt for børn at opleve og truende for selvopfattelse og oplevelse af håb for fremtiden. Børnene reagerer ved at trække sig fra forældrene. De udvikler ofte vanskeligheder ved at indgå i sociale sammenhænge og går tilbage i udvikling.

Børn, som er vokset op i utryghed med mangel på sociale relationer og oplevelser, hæmmes i deres basale udvikling med stor risiko for udvikling af psykiske lidelser. De risikerer ofte at ende i opgivenesshed med mangel på perspektiv, i apati og depression.

På grund af boforholdene på asylcentre er børnenes liv aldrig adskilt fra de voksnes. Det betyder, at børnene bliver alt for involverede i de voksnes bekymringer og problemer. De voksne fokuserer på de forfærdelige forhold, de er flygtet fra, og deres frustrationer over usikkerheden på fremtiden og negative indvirkning af mangel på normale voksenaktiviteter.

Mange flygtninge har psykiske problemer og sygdomme. Det går ud over børnene på en måde, så de udvikler sig til små voksne, der påtager sig lagt større ansvar, end de på nogen måde kan bære. De indskrænkes i kognitiv udvikling, og deres evner til at indgå i sociale sammenhænge hæmmes. Det, børnene beskæftiger sig med, kommer til at handle om overlevelse – det modsatte af at leve et sundt og udviklende barndomsliv.

Børnene får vanskeligheder med at stole på andre og bliver handicappet intellektuelt og følelsesmæssigt, herunder med svækkede sprogfærdigheder. Betingelserne på centrene får de konsekvenser, at børnenes udvikling af sprog, begreber og forståelsesrammer invalideres.

Når forældrene ser deres børn mistrives, bliver de naturligt stærkt påvirkede og ulykkelige. De udvikler skyldfølelse, selvhad og selvdestruktivitet. Rollen som forældre opløses og forældreperspektivet begrænses.

Hvad bør gøres?

Der bør meget hurtigt gøres en indsats for at sikre menneskeværdige forhold for asylfamilierne:

- De bør i ventetiden have boliger integreret i det almindelige samfundsliv.
- Boforholdene bør indrettes, så der sikres minimum to værelser pr. familie, så såvel børn som voksne sikres mulighed for at have et privatliv.
- De bør have mulighed for at deltage i det almindelige arbejdsliv.
- Der bør tilbydes alle børn fripladser i skole og daginstitutioner, så de får en tilværelse, der ligner den, danske børn har.
- Der bør tilbydes støttepersoner i både skolen og i hverdagen.
- Der bør arbejdes med støttetiltag, der hjælper til, at børnene kan klare sig, og som kan formindske nedbrydningen af deres modstandsdygtighed. Disse tiltag kan bestå af psykoedukation eller psykoterapi.

Dansk Psykolog Forening

Dansk Psykolog Forening
Pressemeddelelse

Asylbørnene lider under deres ophold i asylcentrene. Utrygheden og forholdene for forældrene og andre voksne asylsøgere på de danske asylcentre er voldsomt skadende for børnene. Og jo flere år de opholder sig på centrene, jo værre bliver de psykiske problemer.

Forældrenes konstante trussel om tvangshjemsendelse medvirker til stærke følelser af angst, handlingslammelse, fortvivlelse og depression. Mange forældre er præget af stress og posttraumatiske tilstande. Opholdsbetingelserne er elendige. Mange må leve i små rum, der kun levner plads til meget lidt privatliv for de voksne og børn, der er manglende meningsfulde aktiviteter, nogle steder ikke mulighed for at lave egen mad, ingen mulighed for arbejde eller reel uddannelse samt afskæring fra normalt samfundsliv. Konsekvenserne er, at forældrene ofte ikke kan give den nødvendige omsorg, støtte og trykthed for deres børn.

”Asylcentrene bygger på princippet om midlertidighed, og de er derfor ikke egnede til indkvartering af familier i årevis. Det udgør en stor psykisk belastning. Deltagelse i arbejde, uddannelse, sociale aktiviteter og samfundslivet i øvrigt er helt afgørende for, at børn og voksne kan opretholde en mening med livet.”, udtaler Dansk Psykolog Forenings formand Roal Ulrichsen.

”De nuværende forhold for asylsøgerne skaber stor fare for, at børn, unge og voksne udvikler en kynisk holdning til det danske samfund. Nogle skal fortsætte deres liv i Danmark, andre bliver sendt tilbage. Det er op til myndighederne at afgøre. Men mens disse mennesker er hos os, skal de behandles anstændigt. Vi har derfor med tilfredshed set, at der 3. oktober er samråd i Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Socialudvalg. Så nu håber vi på en politisk løsning til gavn for asylsøgerne.”, udtaler Roal Ulrichsen.

Vedlagt

”Psykiske problemer og manglende livsperspektiv for afviste asylsøgere i Danmark”, notat Dansk Psykolog Forening, marts 2007.

Kontakt

Dansk Psykolog Forening
Formand Roal Ulrichsen
Tlf. 35 25 97 01
Mobil: 27 28 72 05
Mail: ru@dp.dk

Konsulent Lars Michaelsen
Tlf. 35 25 97 21
Mobil: 26 12 58 96
Mail: lmi@dp.dk

Kære Laura Friberg Nielsen (Laura.Friberg@ft.dk)

Med henvisning til din mail af 17. januar 2008 vedr. høring om "Aftalen om vilkår for asylansøgere" har Røde Kors ikke inden for den tid, der har været til rådighed, kunne nå at udarbejde et egentligt høringssvar, men Røde Kors holdning til aftalen fremgår klart af vores hjemmeside, og jeg skal derfor henvise til nedenstående link:

<http://www.asylum.redcross.dk/sw82494.asp>

Med venlig hilsen

Jørgen Chemnitz

Lindring uden løsning

Dansk Røde Kors anser forliget den 16. januar mellem regeringen og Dansk Folkeparti som et skridt i den rigtige retning for afviste asylfamilier, men der er stadig mange trin tilbage for at opnå normalitet.

Kommentar til asyloforlig mellem regeringen og Dansk Folkeparti 17. januar 2008

"Det vil lindre hverdagen for familier at få mere frihed og privatliv udenfor asylcentre, men det løser ikke det fundamentale problem for de afviste familier, der ikke kan sendes hjem. De mangler stadig en afklaring," lyder meldingen fra Dansk Røde Kors asylchef Jørgen Chemnitz.

Han understreger, at han helst så, at forliget omfattede alle afviste familier, der har boet på asylcenter i mere end ét til to år. For efter den tid trænger problemerne sig på, og det mentale helbred begynder at vakle.

Asylchefen er også ked af, at der stadig ikke er udsigt til, at asylansøgere kan arbejde udenfor centrene.

" Muligheden for at tage aktiv del i samfundet og forsørge sig selv og sin familie er den løsning, som virkelig vil kunne rykke beboerne fremad," mener Jørgen Chemnitz.

Det skal være et valg

Det er endnu uklart, hvor mange der vil sige ja tak til et tilbud om at flytte ud. Nogle har givet udtryk for, at det ikke hjælper på deres situation at flytte ud af centrene. Andre vil meget gerne flytte uad af centrene. Fælles for dem er, at uvisheden om fremtiden, og det mentale fængsel, de lever i flytter med.

" Det er utroligt vigtigt, at de familier der er omfattet af dette tilbud selv er med til at vælge om de vil flytte, og at de selv føler, at det er en forbedring af deres vilkår. Vi skal være med til at sikre, at det giver et godt resultat, og at det ikke medfører øget usikkerhed og bekymring, isolation og ensomhed, " understreger

asylchefen.

På boligjagt

Dansk Røde Kors skal nu i gang med at finde boliger udenfor asylcentrene, som reelt er en forbedring af beboernes boligvilkår, og som er godkendte af myndighederne. Det bliver en udfordring.

" Vi har fået henvendelser fra private udlejere, som vi kigger på. Vi afventer dog en udmelding fra myndighederne om de økonomiske rammer, vi skal arbejde under."

København, den 21. januar 2008

Høringssvar fra FN-forbundet vedrørende Aftale om vilkår for asylansøgere, indgået den 16.01.2008 mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

Aftalen omhandler primært vilkårsforbedringer for en del af børnefamilierne blandt de herboende afviste asylansøgere fra Irak, Iran, Kosovo og Somalia, dvs. fra de lande, som Danmark ikke kan tvangshjemsende afviste asylansøgere til. Vilkårsforbedringerne vedrører boligplacering uden for asylcentre og undervisningstilbud til børn og unge

Det er FN-forbundets holdning, at Danmark allerede er forpligtet til at give disse flygtninge opholdstilladelse i henhold til FN's Flygtningekonvention fra 1951 og tillægsprotokollen hertil fra 1967.

I høringssvaret ønsker FN-forbundet derfor **primært** at argumentere for, at der gives opholdstilladelser til de nævnte asylansøgere i stedet for at indføre vilkårsforbedringer, der i henhold til aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti selektivt vil blive givet til kun en del af de pågældende asylansøgere.

Flygtningenævnet har hidtil afvist at give asyl til de nævnte asylansøgere med henvisning til, at ansøgerne "ikke kan anses for at være i en konkret og individuel risiko for forfølgelse eller overgreb".

Regeringen har hidtil afvist at efterkomme de gentagne henstillinger siden december 2006 fra FN og FN's Flygtningehøjkommissær, UNHCR, hvori regeringen er blevet opfordret til at give opholdstilladelse til asylansøgere fra det centrale og sydlige Irak på grund af sikkerhedssituationen i landet. Regeringen har argumenteret imod at give irakerne opholdstilladelse med den begrundelse, at afgørelser om asyl træffes af Udlændingesservice og Flygtningenævnet. Men irakerne kan under de foreliggende omstændigheder uden lovændring få en midlertidig opholdstilladelse efter § 9 c i Udlændingeloven.

Udlændingelovens § 9 c vedlægges som bilag til høringssvaret.

Alligevel har regeringen valgt at se bort fra Danmarks forpligtelse, i h.t. Tillægsprotokollen til Flygtningekonventionen, artikel II, til at samarbejde med Højkommissærens kontor.

Dertil kommer, at Menneskerettighedsdomstolen i efteråret 2007 traf en principiel afgørelse, der støtter UNHCR's holdning og går i rette med Flygtningenævnets praksis med at afvise at give asyl til personer, der "ikke kan anses for at være i en konkret og individuel risiko for forfølgelse eller overgreb".. Dommen fastslår, at det var i strid med menneskerettighederne, da Holland i 2003 gav en somalisk mand afslag på asyl med henvisning til at han kom fra "et relativt sikkert område" og at han ikke var personligt forfulgt. I dommen hedder det bl. a. at den pågældende somaliske mand tilhører en minoritet, der er i risiko for forfølgelse i Somalia, og at han "ikke kan afkræves yderligere dokumentation for at han var og fortsat er i personlig fare". Dommen fra Menneskerettighedsdomstolen gør således op med Flygtningenævnets krav om, at asylansøgeren

skal kunne påvise en helt særlig individuel risiko for forfølgelse. Det kan være tilstrækkeligt til at opnå asyl, hvis man tilhører en gruppe, som er i fare.

FN-forbundet opfordrer derfor til, at der gives de pågældende asylsøgere midlertidig opholdstilladelse efter Udlændingelovens § 9 c

Subsidiært opfordrer FN-forbundet til, at aftalens vilkår for asylansøgere forbedres på følgende punkter:

1. At der gives samme vilkår for alle afviste asylsøgere, uanset om de samarbejder eller ikke samarbejder om udrejse.

Bemærkninger:

Når der henses til, at de afviste asylansøgere, der er omfattet af aftalen, i henhold til ovenstående er berettiget til opholdstilladelse i Danmark, ses der ingen rimelig begrundelse for en forskelsbehandling.

Der er jo tale om mennesker, der, på grund af sikkerhedssituationen i deres hjemland, ikke kan tvangstilbagesendes.

2. At tilbud om boligplacering uden for asylcentret gives til alle afviste asylansøgere, der har opholdt sig her i landet i mindst 1 år efter endeligt afslag på asyl.

Bemærkninger:

Af baggrundsoplysningerne i aftalen på side 2 nederst fremgår det, at ”asylcentre er beregnet til kortere ophold, mens asylsagen behandles, hvilket i dag sker på under 1 år i alle almindelige sager”.

Der ses derfor ingen rimelig begrundelse for at boligplacering uden for centrene først kan ske efter mindst 3 år efter endeligt afslag på asyl.

Der ses heller ingen rimelig begrundelse for den forskelsbehandling, der ligger i, at dette vilkår er begrænset til kun at gælde en del af asylansøgerne, nemlig en del af børnefamilierne efter konkret vurdering.

Langvarigt ophold i asylcentre er menneskeligt nedbrydende og invaliderende for såvel børn som voksne.

Det vil dog efter FN-forbundets opfattelse være naturligt, at tilbuddet om boligplacering uden for centret gives efter indstilling fra Dansk Røde Kors.

3. At det forbedrede uddannelses tilbud til afviste asylansøgerbørn og –unge gives til alle afviste asylansøgerbørn og –unge, der har opholdt sig her i landet i mindst 1 år efter endeligt afslag på asyl.

Bemærkninger:

Uddannelse er et væsentligt element i forbedringen af forholdene for asylansøgerbørn og –unge. Tilbuddet skal derfor gives så hurtigt som det er muligt. Der ses da heller ingen rimelig begrundelse for, at det forbedrede undervisningstilbud først kan gives efter mindst 3 år efter endeligt afslag på asyl

4. At danskundervisning bliver gjort obligatorisk for alle afviste asylansøgere, der ikke kan hjemsendes.

Bemærkninger:

P.t. gives der kun undervisning og aktivering til afviste asylansøgere, der medvirker til udrejsen, og de tilbydes kun danskundervisning i det omfang, det skønnes at være en

nødvendig forudsætning for tilegnelse af færdigheder, der afgørende vil hjælpe den afviste asylansøger ved tilbagevenden.

Vilkårsforbedringen vedrørende boligplacering uden for asylcentre nødvendiggør, at de afviste asylansøgere bibringes danskkundskaber, der sætter dem i stand til at færdes og gøre sig forståelig uden for centrene.

Danskundervisning bør derfor gøres obligatorisk for alle afviste asylansøgere, der ikke kan hjemsendes.,

5. At tilstedeværelseskontrollen af de afviste asylansøgere lempes, således at asylansøgere, der bor uden for centrene, ikke forhindres i at have en sammenhængende hverdag.

Bemærkninger:

Det fremgår af aftalepunkterne under det meget omfattende afsnit om en øget indsats mod asylansøgere sorte arbejde, at Integrationsministeriet i samarbejde med Dansk Røde Kors vil gennemgå de nuværende rutiner for tilstedeværelseskontrol med henblik på en undersøgelse af, hvorvidt der kan ske en skærpelse af kontrollen.

En sådan skærpelse vil modvirke de positive virkninger af vilkårsforbedringerne. Efter FN-forbundets opfattelse er der tværtimod behov for en lempelse af tilstedeværelseskontrollen for så vidt det er muligt at give de afviste asylansøgere en sammenhængende hverdag.

6. At der åbnes mulighed for midlertidige ansættelsesaftaler for afviste asylansøgere, der har opholdt sig her i landet i mindst 1 år efter afslag på asyl.

Bemærkninger:

Der bør åbnes mulighed for, at de voksne afviste asylansøgere kan indgå i midlertidige ansættelsesaftaler, så længe de er her i landet.

Det vil styrke deres selvværd og modvirke eventuelle traumer og dermed gøre dem bedre rustet til at kunne fungere i deres hjemlande efter hjemrejsen.

Samtidig vil det givetvis være den bedste foranstaltning, man kan iværksætte til modarbejdelse af sort arbejde.

-

Bilag til FN-forbundets hørings svar – Udlændingelovens § 9 c in extenso

§ 9 c. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, betinges opholdstilladelse efter 1. pkt. som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person af, at de i § 9, stk. 2-17, nævnte betingelser er opfyldt. Bestemmelserne i § 9, stk. 19-25, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, der er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, hvis

- 1) udsendelse af udlændingen, jf. § 30, ikke har været mulig i mindst 18 måneder,
- 2) udlændingen har medvirket ved udsendelsesbestrebelse i sammenhængende 18 måneder og
- 3) udsendelse efter de foreliggende oplysninger for tiden må anses for udsigtsløs.

Stk. 3. Der kan gives opholdstilladelse til:

1) En uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, hvis der efter det, som er oplyst om udlændingens personlige forhold, er særlige grunde til at antage, at udlændingen ikke bør gennemgå en asylsagsbehandling.

2) En uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, hvis der er grund til at antage, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil blive stillet i en reel nødsituation ved en tilbagevenden til hjemlandet.

Stk. 4. Opholdstilladelse efter stk. 1 skal være opnået inden indrejsen. Efter indrejsen kan ansøgning herom ikke indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor.

Stk. 5. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere regler om meddelelse af opholdstilladelse efter stk. 1 til udlændinge, der er optaget på en uddannelse eller et kursus ved en uddannelsesinstitution her i landet.

Stk. 6. Til brug for Udlændingetjenestens afgørelser om meddelelse af opholdstilladelse efter stk. 1 til udlændinge, der er optaget på en uddannelse eller et kursus ved en uddannelsesinstitution her i landet, og som ikke er omfattet af de i stk. 5 fastsatte regler, afgiver Danmarks Evalueringsinstitut efter anmodning fra uddannelsesinstitutionen en vejledende udtalelse om indhold og kvalitet i følgende uddannelser:

- 1) Videregående uddannelser og kurser, der uden godkendelse fra en statslig myndighed udbydes på en statsligt godkendt uddannelsesinstitution under statsligt tilsyn.
- 2) Uddannelser og kurser inden for grund- og ungdomsuddannelser, der uden godkendelse fra en statslig myndighed udbydes på en statsligt godkendt uddannelsesinstitution, der er under statsligt tilsyn.

3) Kurser på folkehøjskoler m.v. godkendt efter lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler), som gennemføres uden tilskud efter loven.

Stk. 7. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om Danmarks Evalueringsinstituts udtalelser efter stk. 6, herunder om anmodninger og om den anmodende institutions betaling til dækning af Danmarks Evalueringsinstituts udgifter i forbindelse med udtalelser.

Stk. 8. Opholdstilladelse efter stk. 1 med henblik på au pair-ophold kan, medmindre særlige grunde taler derfor, ikke gives, hvis værtspersonen eller dennes ægtefælle eller samlever inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod en person, der på gerningstidspunktet var au pair hos den domfældte, ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens §§ 216 eller 217, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216 eller 217, eller § 228, § 229, stk. 1, eller §§ 237, 244-246, 250, 260, 261, 262 a eller 266.

Stk. 9. Opholdstilladelse efter stk. 1 med henblik på au pair-ophold kan ikke gives, hvis værtspersonen eller dennes ægtefælle eller samlever inden for en periode på 5 år inden tidspunktet for afgørelsen ved endelig dom er dømt for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 4, som følge af ulovlig beskæftigelse af en udlænding, der på gerningstidspunktet var au pair hos den domfældte, eller har vedtaget en bøde for en sådan overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 4.

Stk. 10. Opholdstilladelse efter stk. 1 med henblik på au pair-ophold kan ikke gives, hvis værtspersonen eller dennes ægtefælle eller samlever er omfattet af en karensperiode, jf. § 21 a.

§ 9 c, stk. 1 er ændret ved § 1.18 og 1.19 i [lov nr. 427 af 09.06.2004](#) fra d. 01.07.2004.

§ 9 c, stk. 5-7 er indsat ved § 1.10 i [lov nr. 89 af 30.01.2007](#) fra d. 01.02.2007

§ 9 c, stk. 8-10 er indsat ved § 1.1 i [lov nr. 505 af 06.06.2007](#) fra d. 01.07.2007. § 9 c, stk. 8-10 finder dog ikke anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om eller er meddelt opholdstilladelse.

HØRINGSSVAR

Aftale om vilkår for asylansøgere

Signe Smith Nielsen, Marie Nørredam, Allan Krasnik,

Københavns Universitet, Institut for Folkesundhedsvidenskab, Afdeling for Sundhedstjenesteforskning

Som forskere på Københavns Universitet inden for temaet migration og sundhed har vi modtaget en opfordring fra Det Radikale Venstre til at afgive høringssvar i forbindelse med aftalen om vilkår for asylansøgere indgået mellem Regeringen og Dansk Folkeparti d. 16. januar 2008.

På baggrund af vores kendskab til den internationale forskning vedrørende sundhedsforhold blandt asylansøgere og egne undersøgelser i Danmark har vi følgende kommentarer, som først og fremmest omhandler aftalen om tilbud vedrørende indkvartering i en særlig bolig uden for asylcentre for børn med særlige behov.

Den internationale forskning vedrørende asylsøgende børns helbred har påvist en stor variation i omfanget og sværhedsgraden af psykiske problemer, og man har tillige identificeret en række risikofaktorer for psykisk sygdom blandt disse børn, herunder antallet af traumatiserende hændelser, barnets alder, depression hos forældrene og opholdstidens længde i asylsystemet. Vore egne forskningsresultater om danske asylbørn viser, at omkring 1/3 af de 4-16 årige børn har tegn på psykisk lidelse (baseret på spørgeskemabesvarelser fra lærere og pædagoger). Desuden har vi fundet, at mange har fysiske og psykiske symptomer, ringe selvvalueret livskvalitet og skrøbelige sociale netværk. Overordnet er disse problemer langt mere udbredte hos asylbørnene end blandt børn i den generelle befolkning.

Igangværende dyberegående analyser af undersøgelsens data tyder på, at opholdstiden i asylcentre er en væsentlig risikofaktor, idet tegn på psykiske lidelser er langt mere udbredt blandt børn med opholdstid på over et år end blandt børn med opholdstid på under et år. Det skal her understreges, at mange forskellige faktorer formentlig indgår i årsagskæden i et komplekst samspil, og den enkelte faktors selvstændige betydning kan være vanskelig at identificere i undersøgelser af denne art. Mod forventning fandt vi imidlertid ikke nogen effekt af oprindelsesland: vi kunne ikke konstatere forskelle i tegn på psykisk sygdom mellem asylbørn fra forskellige lande.

Aftalen om vilkår for asylansøgere indebærer, at afviste asylansøgere med børn, der har særlige behov, efter en konkret vurdering kan tilbydes indkvartering i en særlig bolig uden for asylcentre. Ordningen tænkes tilrettelagt, således at kun børnefamilier med ophold i mere end tre år efter asylafslag kan omfattes – hvilket i praksis betyder mindst 4 års ophold i asylcentre, og kun børn fra fire særligt udpegede lande er omfattet.

Den eksisterende forskning om udviklingen af psykiske problemer blandt asylbørnene giver imidlertid ikke sundhedsfagligt belæg for valg af denne tidsgrænse. Mange af børnene har som nævnt allerede udviklet tegn på psykiske lidelser efter 1 år i centrene, og dermed er en indsats efter 3-4 år meget sen, hvis man ønsker at forebygge disse lidelser, og det er formentlig sværere at afbøde de negative effekter blandt børnene efter en så langvarig belastning. Heller ikke udvælgelsen af børn fra specielle lande er på nogen måde motiveret af forskelle i sygdomsbelastning. Endelig er det ud fra den eksisterende forskning om de komplekse risikofaktorer vanskeligt at vurdere effekten af isolerede tiltag som udflytning fra centre (evt. suppleret med bedre uddannelses tilbud som beskrevet i aftalen).

Alt i alt er det dog vores vurdering, at en normalisering af boligforholdene for børnefamilierne er et positivt skridt i forhold til asylbørns psykiske helbred. Men den indgåede aftale forekommer utilstrækkelig - både hvad angår tidsfaktoren, afgrænsning af målgruppen og selve indsatsens karakter, såfremt målet er markant at reducere psykiske helbredsproblemer blandt asylbørn, som befinder sig her i Danmark.

København, d. 20. januar 2008

Signe Smith Nielsen
Ph.d. stipendiat
Kandidat i folkesundhedsvidenskab

Marie Nørredam
Ph.d stipendiat
Læge

Allan Krasnik
Professor
Speciallæge, MPH, ph.d.

Hørings svar indgivet af Komiteen Flygtninge Under Jorden vedrørende asylaftale indgået af regeringen og Dansk Folkeparti 16. januar 2008

Aftalen er ganske enkelt uacceptabel. Overfor vælgere og oppositionspartier, fordi de blev lovet noget helt andet inden valget, men især overfor de mennesker, den angiveligt skulle hjælpe. I vores høringssvar vil vi koncentrere os om de sidstnævnte.

Gennem 22 år har vi arbejdet med at bistå den enkelte flygtning, når han eller hun er kommet i klemme i et system, som år for år er blevet mere og mere umenneskeligt. Efter vores opfattelse følger Danmark ikke længere FNs Flygtningekonvention, Børnekonventionen eller Den Europæiske Menneskeretskonvention.

Når flygtninge bruger deres ret til at søge asyl, får de således afslag på et forkert grundlag. F.eks. havde en iraker 89% chance for at få asyl i Sverige sidste år – men kun 7% chance i Danmark. Integrationsministeren og statsministeren henviser hele tiden til, at de afviste asylansøgere har fået vurderet deres sag og ikke har ret til asyl. Men de ville næsten alle sammen have fået asyl, hvis man havde anerkendt, at de tilhører forfulgte grupper, og at deres hjemlande er for usikre at rejse tilbage til.

Selv i dette alt for restriktive system begås der oven i købet masser af fejl – urimelige vurderinger i den enkelte sag, tolkningsfejl, tilsidesættelse af vigtige oplysninger, papirer der forsvinder. Disse fejl fører til endnu flere afvisninger.

Flygtninge, som nægter at rejse hjem trods afvisning, og som måske vælger den sidste udvej, nemlig at gå under jorden, nærer en velbegrundet frygt for at vende tilbage. Enten er de i risiko for at blive fængslet, tortureret, slået ihjel, voldtaget... eller også er de blot så belastede af deres minder, at de ikke kan holde ud at gense de steder, hvor deres mareridt udspillede sig.

Når man er så bange, har man brug for tryghed. Det eneste, flygtninge beder om, er at få lov at blive i et sikkert, fredeligt land og klare sig selv – som regel er de endt tilfældigt i Danmark og har ingen intentioner om at udnytte velfærdssystemet. Et ydmygt ønske overfor et land, som er et af verdens rigeste, og oven i købet har faldende befolkningstal og brug for arbejdskraft. Dette ønske bliver mødt med mistænksomhed, ydmygelser og en totalt manglende forståelse for, hvad det vil sige at blive udsat for vold og krig – og forlade sit eget land.

Først 4 år i diverse asylcentre – med forhør, krav, udelukkelse fra samfundet, jævnlige flytninger, tvungen passivitet og forarmelse, og hele tiden med frygten for hjemsendelse. Og så kan udvalgte familier få lov til at opholde sig i "egen" bolig nær ved asylcentret – skulle det være en løsning? De kan stadig blive sendt tilbage hvert øjeblik. På dette tidspunkt er de fleste blevet psykisk syge, som følge af en kombination af traumatiske oplevelser, som ikke bliver bearbejdet, og selve opholdet og usikkerheden. Allerede efter 1 år er mange af børnene allerede skadet af opholdet.

Selve det faktum, at alle søger asyl ved ankomsten, og så nogle år senere søger om humanitær opholdstilladelse pga. sygdom, fortæller jo klart, at processen nedbryder folk. Kan vi være bekendt at nedbryde mennesker, der allerede har forladt alt, hvad de var knyttet til, blot for at komme i sikkerhed?

Gennem vores tætte kontakt med de omtalte mennesker har vi et klart billede af, hvad de har brug for. Det er at få lov at arbejde og gå i almindelige skoler, få behandling for deres traumer, bo under normale forhold (evt. i små fællesskaber) – og sidst men ikke mindst: permanent opholdstilladelse.

Komiteen Flygtninge Under Jorden

Rehabiliterings- og Forskningscenteret for Torturofre

Hørings svar fra Rehabiliterings- og Forskningscenteret for Torturofre (RCT) vedrørende 'Aftale om vilkår for asylansøgere'.

RCT har med tilfredshed noteret sig, at det i aftalen om vilkår for asylansøgere af 16. januar 2008 fastslås, at '...særligt børnene skal sikres gode rammer under opholdet i Danmark'. Desuden er det positivt, at undervisningstilbudet til asylansøgerbørn udvides, at det tydeliggøres, at der er mulighed for henvisning til almindelige folkeskoler, og at unge mellem 16 og 21 år kan gives tilbud om og mulighed for deltagelse i en ungdomsuddannelse.

RCT finder imidlertid at aftalen på en række punkter ikke lever op til formålet om at sikre børnene gode rammer:

1. Det er dokumenteret, at et stort antal børn i danske asyллеjre har psykiske problemer⁷. Det børnene mest af alt har brug for, og som kunne forebygge, at de psykiske problemer udvikler sig, får de imidlertid ikke gennem denne aftale, nemlig tryghed, muligheden for at høre til og slå rødder, en fremtid og forældre, der er i stand til at tage sig af dem. Det er uacceptabelt for børnene, at opholdsgrundlaget ikke sikres. Kun en permanent opholdstilladelse vil kunne skabe de nødvendige trygge rammer.
2. Kun børnefamilier fra visse lande er omfattet af ordningen, men børns behov er ikke knyttet til bestemte nationaliteter. Hvis udgangspunktet er, at sikre *børn* gode rammer er dette en uacceptabel indsnævring.
3. Kun børnefamilier, der har opholdt sig i mere en 3 år i en dansk asyллеjr er omfattet af ordningen. Både national og international forskning har imidlertid dokumenteret en klar sammenhæng mellem psykiske problemer og længden af ophold i en asyллеjr⁸. Dette gælder både for børn og voksne. Forskningen tyder endvidere på, at når det gælder børn, så opstår de psykiske problemer allerede efter ét år og efter tre år kan de have taget varigt skade.
4. Børnene skal have særlige behov, for at blive omfattet af ordningen. Det er naturligvis rimeligt at sikre sig, at det virkeligt er til børnenes fordel, at familien flytter ud af asylcentret. Det fremgår af forslaget, at Røde Kors står for denne vurdering. Det må nødvendigvis medføre, at der skal laves en grundig psykologisk undersøgelse af børnene. En sådan undersøgelse vil imidlertid også kunne pege på andre behov, men det fremgår ikke af aftalen hvordan man vil sikre sig at også disse behov bliver opfyldt uanset hvad beslutningen vedrørende bolig bliver⁹.
5. Det fastslås i aftalen, at der som udgangspunkt skal ske tilbageflytning, hvis familiens voksne medlemmer begår kriminalitet som f.eks. illegalt arbejde. Det vil imidlertid gå ud over børnene, og det var jo netop for at sikre dem gode forhold, at udflytningen fandt sted.

⁷ Se f.eks. Nielsen, S.S. et al. (2007). Psykisk helbred blandt asylbørn i Danmark. Ugeskr Læger, 169(43), 3660-3665.

⁸ Se f.eks. : Hallas, P. et al (2007). Length of stay in asylum centres and mental health in asylum seekers: a retrospective study from Denmark. BMC Public Health, 7:288. Laban, C.J. et al. (2004) og Laban, C.J. et al (2004). Impact of a long asylum procedure on the Prevalence of psychiatric disorders. J Nervous Mental Diseases, 192(12), 843-51.

⁹ Se f.eks. Christiansen, E. et al. En børnepsykiatrisk børnepsykologisk undersøgelse af 6 asylbørn. Kan bl.a. findes på: www.alleboerns.rettigheder.dk

Edith Montgomery,
Forskningschef RCT

Professor dr.jur. Ole Espersen
Rosengade 7
3700 Rønne

I email af den 18. januar 2008 har man anmodet om kommentarer til "Aftalen om vilkår for asylansøgere".

Aftalen skal gennemføres administrativt dvs. der skal foreligge hjemmel i eksisterende lovgivning.

Dette rejser to spørgsmål:

1. Beslutning om at tilbyde placering udenfor centret skal træffes ad Udlændingesservice, men Røde Kors kan nedlægge veto mod beslutningens gennemførelse. Det er vanskeligt at finde hjemmel i eksisterende lovgivning til at tillægge en privat organisation en så indgribende offentligretlig kompetence. Der bør være eksplicit hjemmel hertil med klar angivelse af, hvornår en beslutning truffet under ministerielt ansvar således kan tilsidesættes af en privat organisation.

Hvis Røde Kors nægter at stille bolig til rådighed, må udlændingesservice gennemføre beslutningen ved hjælp af andre bolig muligheder.

2. Aftalen gælder indtil videre personer fra Irak, Iran, Kosovo og Somalia. Aftalens begrundelse er primært hensynet til børns helbredelsestilstand i bred forstand. Det er vanskeligt at forene denne begrundelse med begrundelsen for at udvælge netop de pågældende nationaliteter. Dette sidste valg beror alene på udsendelsesmulighederne. Forskelsbehandlingen synes derfor ikke at være sagligt begrundet, hvilket i en situation som denne er nødvendig i dansk ret.

Med venlig hilsen,

Ole Espersen,
professor dr.jur.

Høringsvar indgivet af SF's Asylpolitiske Netværk vedrørende asylaftale indgået af regeringen og Dansk Folkeparti januar 2008

Aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti

Vi er meget skuffede over den smalle aftale. Den er et klart løftebrud i forhold til de udtalelser, statsministeren kom med inden valget om en bred aftale, som skulle løse problemerne med de afviste asylansøgere. Statsministerens udtalelser var en reaktion på utallige enkeltsager i medierne og et voksende antal borgere, der engagerer sig i at bedre situationen for asylansøgerne.

Aftalen er ikke udtryk for en vilje til at forbedre forholdene for de omtalte mennesker, men kun et kynisk forsøg på at gemme dem af vejen for medier og humanistisk indstillede borgere. Den løser ikke problemerne med de afviste asylansøgere.

Afviste / hjemsendelsesaftale

I aftalen nævnes slet ikke selve problemets kerne, nemlig på hvilken baggrund er disse mennesker blevet nægtet asyl? Og hvorfor vil hjemlandene ikke tage imod dem?

Vi mener for det første, at mange af de afviste burde have haft asyl – hvilket de ville have fået, hvis intentionerne i FNs Flygtningekonvention blev taget alvorligt, hvis UNHCRs anbefalinger blev fulgt, og hvis asylproceduren på flere områder var mere fair overfor ansøgeren. Danmark har den laveste anerkendelsesprocent i Europa.

For de omtalte lande, som man ikke kan få hjemsendelsesaftaler i stand med, gælder følgende: Iran er et totalitært præstestyre med udbredt anvendelse af tortur og fængsling, Somalia er et land i total opløsning som styres af klanbaserede militser, Kosova er stadig under administration og en fjerdedel af befolkningen er traumatiseret, Irak er midt i en blodig borgerkrig, som Danmark har været med til at starte.

Det er åbenlyst for enhver, at man er nødt til at give mennesker fra sådanne områder en form for opholdstilladelse.

Vi foreslår, at der indføres bindende tidsfrister på følgende måde: 1 år efter ankomst skal sagen være afgjort. Hvis hjemsendelse ikke har været mulig efter yderligere 1 år, skal ansøgeren have opholdstilladelse.

Forældrenes manglende medvirken

Formuleringen i aftalen om, at *“forældrenes manglende medvirken til udrejsen samtidig har indflydelse på deres børns trivsel”* er direkte usmagelig – man mener altså, at samtlige afviste forældre bevidst risikerer deres børns (og deres eget) helbred og trivsel for at opnå retten til starthjælp om et ukendt antal år? Det kunne også tænkes, at de netop bekymrer sig om deres børns trivsel og derfor ikke tør rejse tilbage til kaotiske, livsfarlige tilstande i hjemlandet. En del af disse mennesker har faktisk forladt høje stillinger og store huse – bør man så ikke gå ud fra, at de kunne have en god grund til at flygte? Det er vel ikke et helt frivilligt valg, når man på 10. år sidder passivt hen med antidepressiv medicin på et asylcenter i et vildtfremmed land?

De *“motivationsfremmende foranstaltninger”* har ingen effekt udover chikane – selv Rigspolitiet og Dansk Røde Kors anbefaler, at man stopper dem (se artikel i Information 8/11-07). Dette underbygger formodningen om, at man finder sig i hvad som helst, hvis alternativet er livsfare.

Botilbud til familier

Som udgangspunkt ønsker familierne naturligvis egen bolig, og denne del af aftalen er i sig selv positiv. For at undgå isolation og give et vist livsindhold kræves imidlertid også en form for beskæftigelse. Og den altoverskyggende grund til at disse familier og børn har det svært er usikkerheden pga. den manglende opholdstilladelse. Det er derfor tvivlsomt, om botilbuddet alene vil have nogen stor effekt.

3 år efter endeligt afslag

Tilbuddets begrænsning i at udvalgte børnefamilier først kan flytte udenfor centrene 3 år efter endeligt afslag gør det til en tom gestus. Det betyder, at børnene reelt har tilbragt mindst 4 år (og ofte mere) i et asylcenter. Læger og psykologer registrerer at allerede efter 6 mdr. under de nuværende forhold, har børnene ofte fået varige psykiske skader.

Undervisningstilbud til børn og unge

En enkelt positiv ting i aftalen er afsnittet omkring undervisningstilbud til børn og unge, og adgangen til ungdomsuddannelse. Undervisningen i asylcentre har indtil nu været langt under niveauet i folkeskolen, hvilket er uacceptabelt. Og unge må have krav på at uddanne sig, uanset på hvilket grundlag de er her.

Indsats mod illegalt arbejde

Den forstærkede indsats mod illegalt arbejde er blot endnu en straf til folk, der allerede ligger ned. Asylansøgerne ved udmærket godt, at de løber en kæmpe risiko – udover fængselsstraf kan de nemlig også få en udvisningsdom og kan derved miste muligheden for at få genoptaget deres sag. Når de løber den risiko – og udfører hårdt arbejde for 30 kr. i timen – så er det fordi alle mennesker har brug for et minimum af penge, og fordi alle gerne vil have noget at stå op til om morgenen. Hvis man vil det illegale arbejde til livs, må man gøre det lovligt at arbejde et vist antal timer om måneden, og at studere på lige vilkår med andre borgere.

Hvis man mener, at de afviste skal rejse hjem, giver det heller ikke mening at lade dem falde hen i total passivitet mens de er her. De mister deres kompetencer, både fagligt og socialt. Mange af ansøgerne er velkvalificerede og velfungerende når de kommer, og ønsker bare en chance til at forsørge sig selv. Men efter flere års ophold på et asylcenter er de ofte stærkt medicinerede, sover dårligt, sløve og indadvendte. Lad dem dog have et liv mens de er her, uanset hvor længe de skal blive.

SOS mod Racisme fordømmer Regeringens og Dansk Folkepartis aftale om vilkår for asylansøgere

SOS mod Racisme finder Dansk Folkepartis og regeringens aftale indskrænket og moralsk forkastelig.

Vi er flove over vores lands asylpolitik og manglende respekt for medmennesker, for eksperter udsagn om den skade Danmark forvolder asylansøgerne, og for internationale menneskerettigheds- og FN-organisationer.

Danmark bør respektere UNHCR's vurderinger og opgive alle planer om tvangshjemsendelse til de fire lande, der er nævnt i aftalen, da ingen af dem kan anses for sikre for de afviste asylansøgere.

Vi opfordrer de øvrige partier i Folketinget til at arbejde for et flertal, der sikrer opholdstilladelse til de afviste, og tilladelse til arbejde, uddannelse og bosætning hvor man vil, under og efter hele asylfasen.

Vi har tidligere taget kraftigt afstand fra VKO's kontraktordning om "tilbud" for afviste asylansøgere, der samarbejder om udsendelse, og skal i øvrigt henvise til at ordningen er en fiasko. Det sidste fremgår af Ministeriets Fakta-ark, som beskriver, at kun 5 afviste irakere er rejst og yderligere 2 har indgået en aftale.

Afviste asylansøgere, som ikke umiddelbart kan hjemsendes, bør have midlertidig opholdstilladelse, som det sker bl.a. i Finland. Det gælder både asylansøgere med og uden børn. Dette bør ske både af hensyn til deres sikkerhed (beskyttelseshensyn) og på grund af den påviste risiko for psykiske skader allerede efter 1 års ophold på et asylcenter i uvished og angst. De "motivationsfremmende foranstaltninger" bør afskaffes.

Vi opfordrer til, at der gives opholdstilladelse af humanitære grunde til en større del af asylansøgerne.

Afskaffelse af asylansøgernes illegale arbejde sker ikke ved yderligere trusler og straf, men ved at give dem tilladelse til at arbejde lovligt og ved at hjælpe dem med at finde lovligt arbejde.

Vi fatter ikke, at Danmark vil være bekendt at behandle asylansøgere så umenneskeligt!

Anne Nielsen

Birgitte Olesen

Formand

Næstformand

Støttekredsen for Flygtninge i Fare

c/o Mona Ljungberg, Skoleholdervej 41, 1. t.v., 2400 København

Email: stoettekredsen@stoettekredsen.dk

Web: <http://www.stoettekredsen.dk>

Tlf. + 45 2883 1318

Støttekredsen for Flygtninge i Fare
Fax + 45 36 89 5855

Dato: 21. januar 2008

Høringssvar til VKO-aftalen af 16. januar 2008 om flygtninge i Danmark

1. Konteksten aftalen efter vores opfattelse bør vurderes i:

Som en konsekvens af folkedrabene under 2. verdenskrig, og ikke mindst, hvordan de kunne lade sig gøre: nemlig igennem de fleste europæiske landes deltagelse i folkemordene ved igennem 1930'erne at afvise flygtninge fra Tyskland og sende dem tilbage, - blev asylrettigheden/retten til beskyttelse i efterkrigsårene ophøjet til en menneskerettighed gældende for enhver af verdens borgere, der grundet overgreb eller risikoen herfor måtte blive drevet på flugt fra sit hjemland. Verdens statsoverhoveder fik dermed både pligt til at yde alle borgere beskyttelse, og pligt til og en fælles interesse i at arbejde for fremme af menneskerettighederne på tværs af alle stater.

Fra 2001, da VKO begyndte at danne flertal, er Danmarks asylpolitik med forskellige lovtiltag blevet ændret til reel udvisningspolitik. Vi finder yderligere, der kan tales om en decideret kynisk nedbrydningspolitik af flygtninge: Kynisk og nedbrydende, ved at tvinge mennesker tilbage til lande, hvor deres liv og helbred er i risiko, og børn truet i deres opvækst. Vi skal her bringe de tilbagesendte Kosovo-flygtninge i erindring. – Kynisk og nedbrydende, idet der foruden afskaffelse af det enkelte menneskes asylret, i årene 2001 – 2005 målrettet i Danmark med forskellige lovtiltag er blevet indført helbredsnedbrydende forhold her i landet for de af verdens borgere, der ikke vil vende tilbage til hjemlande/egne, hvor deres liv og helbred fysisk er i risiko.

Af andre helbredsnedbrydende forhold indført i Danmark af VKO-flertallet skal her nævnes: Væsentlige kostrestriktioner for flygtninge, væsentlige restriktioner i andre basale nødvendigheder til opretholdelse af liv og helbred (hygiejnemidler, tøj m.m.), yderst begrænset adgang til læge- og anden nødvendig helbreds-mæssig behandling, indlogering af flygtninge i særlige lejre under særdeles ringe boligkår, hyppige tvungne opbrud og tvangsflytninger rundt til forskellige egne af Danmark, forbud imod uddannelse og arbejde, samt til de afviste flygtningebørn særskilte skoler med væsentlige ringere undervisningstilbud end til danske børn. Med andre ord: der er indført en slags apartheidspolitik imod borgere af nærmere bestemte nationaliteter og etniciteter, der har søgt til Danmark af livsnødvendige grunde.

Tiltag til nedbrydelse af flygtningene indført i Danmark af VKO efter 2001 er ikke på noget tidspunkt blevet fjernet igen. Der har grundet folkelige initiativer til oplysning om nedbrydningspoli-

tiken og deraf følgende omsiggribende folkeprotester, efter 2006 blot været foretaget mindre justeringer af, hvordan nedbrydelsen af flygtninge fremover kunne maskeres som forbedringer for flygtningene. Et tidligere eksempel på en sådan maskering: Loven om afskaffelse af madkasseordning.

2. VKO-aftalen af 16.1.2008 :

Vi finder i aftalen af 16.1.2008 ingen tegn på evne til nytænkning, såvel som vi ikke finder tegn på evne til at lære af historiens erfaringer, eller tegn på evne til indlevelse i den humanitære katastrofe for det enkelte menneske flygtet fra forfølgelse og/eller krig. Aftalen bærer præg af at være et produkt af, hvad vi vil karakterisere som VKOs flygtningefobi: Konkret er aftalen for os at se, blot en videreførelse af et apartheidslignende system indført i Danmark i 2001 med enkelte justeringer i nedbrydningsmetoderne.

3. Hvem gavner VKO-aftalen:

Apartheidssystemet administreres og gennemføres praktisk af Dansk Røde Kors imod betaling med danskernes skattepenge. VKO-flertallet udtrykker sin fulde tilfredshed ved denne ordning med Dansk Røde Kors. Der er iflg. forliget afsat 5 millioner kroner årligt i merudgifter til administration og gennemførelse af justeringer aftalt mellem VKO og Dansk Røde Kors. De eneste, der synes at have gevinst af VKOs justeringsaftale af 16.1.2008, synes således at være Dansk Røde Kors, der med aftalen får mulighed for at opretholde beskæftigelse for organisationen i Danmark.

4. Flygtninge med Humanitære opholdstilladelser i risiko:

Aftalen omhandler tilsyneladende kun centerflygtningene. Vi finder i vores stillingtagen væsentligt at påpege risikoen for flygtninge, der i Danmark har fået opholdstilladelse af humanitære grunde, hvilket ikke er at sidestille med asyl. Enkelte alvorlige sygdomme uden behandlingsmuligheder i hjemlandet kan i nogle tilfælde udløse en humanitær opholdstilladelse.

Efter at VKO fik flertal i 2001, har et væsentligt større antal flygtninge end i tidligere år fået tildelt opholdstilladelse af humanitære grunde. Opholdsbetingelserne under humanitær opholdstilladelse er efter 2001 endvidere blevet væsentligt forringede. Før 2001 blev humanitære opholdstilladelser tildelt midlertidigt med henblik på varigt ophold i Danmark. Netop udsigten til "varighed",

Bank: Fildrup Bank København
Reg. nr. 8401 Konto: 103 8399
SE-nr.: 27 25 63 68

Fremmedes Protester
Medieforsker og
Balkanekspert:
Karsten Fledelius

Førenings- og jobbsadører:
Digter Benny Andersen
Visesanger: Povl Dissing

sikkerhed imod overgreb for fremtiden, var med til at lindre og danne grobund for helbredelse af flygtninges psykiske lidelser forbundet med traumeoplevelser i hjemlandet. En opnåelse af bedring i tilstanden medførte *ikke*, at en midlertidig opholdstilladelse automatisk blev frataget flygtningen igen. Opholdstilladelsen blev givet med henblik på at lindre kronisk lidelse. Således er det ikke i dag. Også den midlertidige opholdstilladelse bruges i dag til at stresser og nedbryde flygtninge.

Efter VKO fik flertal i 2001 gives Humanitær opholdstilladelse midlertidigt for ½ - 1 år ad gangen, og kun med henblik på midlertidigt ophold. Opholdstilladelsen kan evt. forlænges for ½ - 1 år ad gangen. Betingelsen ”med henblik på midlertidigt ophold” betyder som det ene at flertallet af de flygtninge, der har fået en humanitær opholdstilladelse holdes fast i frygt for at blive udsendt og udsat for nye overgreb i hjemlandet, og at den grundlæggende frygt hindrer effekt af behandling. Nogle få har med den midlertidige opholdstilladelse fattet håb til en sikret fremtid, såvel som udflytning fra centret og et selvstændigt liv med rettigheder for disse få har ført til en umiddelbar bedring. På trods af, at de fortsat var alvorlige syge, og der i deres psykiske tilstand kun synes sporet en mindre bedring, har de pågældende oplevet, at deres opholdstilladelse ved ansøgning om forlængelse efterfølgende bortfaldt. Resultatet har været tilbagefald til decideret psykosetilstand.

Tilbage i psykosetilstanden genoptages humanitærsagen. Grundet den umiddelbare risiko hermed igen er drevet over, kan pågældende flygtning så igen opleve en mindre bedring, få afslag og med afslag igen blive sendt tilbage til sin psykosetilstand, sagen genoptages o.s.v.

Hovedsageligt omfatter tildelingen af humanitære opholdstilladelser flygtninge, der grundet risikoen i hjemlandet ikke har villet vende tilbage dertil efter afslag på asyl, og i årene efter asylafslaget i stedet er blevet psykisk brudt ned af opholdet i Danmarks centersystem. Om end tildelingen af humanitære opholdstilladelser af VKO-flertallet er et forsøg på at opnå en midlertidig bedring for flygtningen, - stor nok bedring til senere at sende flygtningen ud, uden at Danmark kommer på kant med de internationale konventioner, - om end VKO-flertallet har indført nedbrydende betingelser for flygtninge, der har fået ophold af humanitære grunde i Danmark, ser vi på baggrund af indholdet i VKO-aftalen af 16.1.2008, den som et tiltag til yderligere at indskrænke mulighederne for flygtninges lovlige ophold i Danmark.

5. Papirusserforlig:

VKO-flertallet har ikke uden grund fået tilnavnet: ”papirusser-regeringen” eller papirusser-flertallet om man vil. Som en afsluttende kommentar til aftalen skal vi her påpege at indførslen af de nedbrydende tilstande for flygtninge i Danmark, efter VKO har dannet flertal fra 2001, og ikke mindst de mange maskeringer af VKOs nedbrydningspolitik, i alle organer indebærer dynger af papirer, kontrolskemaer og erklæringer, der skal skrives og udfyldes og læses og sendes frem og tilbage. Aftalen af 16.1.2008 afviger i den henseende ikke fra andre aftaler mellem VKO. Ser vi ligeledes på baggrunden for aftalen, - hvordan den for måneder siden blev slået op som nytænkning og ny politik, uden at der efter måneders arbejde er kommet andet ud af det end 11 sider papir med nogle småjusteringer af nedbrydningspolitikens gennemførelse i praksis, finder vi endelig, at aftalen kan karakteriseres ved at være et ægte ”papirusserforlig”.

6. Vores afsluttende konklusion er derfor i al sin korthed:

- Aftalen indeholder som sådan ikke noget væsentligt nyt. Det er en aftale tilpasset til lejligheden, og drejer sig blot om en mindre regulering i den hidtidige udvisnings- og nedbrydningspolitik af flygtninge.
- Aftalen er et papirnusserforlig. (Blår i øjnene på den danske befolkning)
- Aftalen gavner opretholdelsen af beskæftigede i Dansk Røde Kors.

7. Spørgsmål, vi finder interessante at få besvaret i forbindelse med VKO-aftalen af 16.1.2008:

Vedr. boligblokkene i Sandholm

- Det er militærets bygninger i Sandholm og med tilstødende militære områder. Hvilke planer foreligger der om de nuværende boligblokkes fremtidige anvendelse?

Spørgsmål vedr. udgifterne til Dansk Røde Kors:

- Hvad får nuværende leder af Dansk Røde Kors i løn?
- Hvad får lederen af Dansk Røde Kors' asylafdeling i løn?
- Hvor meget betaler de danske skatteydere årligt til at Dansk Røde Kors for at drive og administrere centre med tilhørende institutioner og boliger?

Spørgsmål vedr. Statsborgerskab:

Hvornår er der sidst blevet tildelt statsborgerskab til udlændinge med ophold i Danmark? Hvor mange står på ventelisten? Hvornår har de søgt? Hvor meget tid har været reel sagsbehandlingstid af ansøgninger? Hvor meget tid har reelt været ventetid på behandling af ansøgningerne? Hvor meget tid har reelt været ventetid som følge af indførsel og indarbejdning af nye bureaukratiske regler? samt Folketingsvalg?

**Privatperson: Bent Dahl Jensen, Medlem af bestyrelsen for
"Foreningen til støtte for afviste irakiske asylansøgere"**

Høringssvar fra Bent Dahl Jensen,
medlem af bestyrelsen for "Foreningen til støtte for afviste irakiske
asylansøgere", om "Ny aftale om vilkår for asylansøgere",
der er indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

Tak for initiativet til at indhente høringssvar fra foreninger og organisationer i denne sag.

Indledning og sammenfatning

Aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti indeholder enkelte forbedringer for afviste asylansøgere, men langt flere tilbageskridt. Et skridt frem og tre tilbage. Det er blandt andet yderst kritisabelt, at VKO-partierne fortsat negligerer henstillingerne fra FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR) om at give beskyttelse til irakiske flygtninge, der ikke kan sendes tilbage til Irak – ikke mindst i betragtning af, at VKO samtidig vil intensivere arbejdet for at indgå en tilbagesendelsesaftale med de irakiske myndigheder i en situation, hvor Irak har mere end nok at gøre med at løse de problemer, landet står med i form af over to millioner internt fordrevne flygtninge.

Kommentarer til aftalens forskellige elementer

Kontraktordningen fortsætter

Det havde været bedre helt at afskaffe ordningen. Af bilaget om de allerede gennemførte vilkårsforbedringer fremgår det, at i alt syv personer har benyttet sig af ordningen. Dette lave antal er et tydeligt bevis for, at ordningen ikke er en farbar vej i den givne situation.

Det er moralsk forkasteligt, at Danmark stadig i en situation, hvor Irak har mere end nok at gøre med at tage sig af de mere end to millioner internt fordrevne irakiske flygtninge, der opholder sig i Irak, stadig presser på kraftigt på for at komme til at tilbagesende irakiske flygtninge. Danmark har som et af de (tidligere) krigsførende lande i Irak et direkte medansvar for den situation, der har drevet disse mange mennesker på flugt. Og sikkerhedssituationen i Irak er stadig ikke sådan, at det er sikkert for disse mennesker at vende tilbage – hvis de overhovedet har noget at vende tilbage til.

Derfor bør Danmark afvente, at sikkerhedssituationen i Irak forbedres i en sådan grad, at det er sikkert at vende tilbage, og samtidig bør vi give Irak mulighed for at få løst landets interne flygtningeproblemer, før vi begynder at sende flere tilbage. Det er det mindste, vi kan gøre nu, hvor vi har trukket de danske soldater ud af Irak.

Dertil kommer, at irakere, der tager imod muligheden for at rejse tilbage med et kontakt beløb i lommen, løber en anseelig risiko for at ende som offer for en kidnappingsaktion. Disse forbrydelser, der er et stadigt problem i Irak, retter sig selvsagt især mod mennesker, der har penge. For at sige det kynisk, så er der ingen penge i at kidnappe fattige mennesker. Der er desværre eksempler på, at irakiske flygtninge, der er rejst tilbage, er blevet kidnappet. Danmark bør ikke opretholde en ordning, der kan føre til, at flere ender som kidnappingsofre. Vi har råd til at give dem en fremtid her, indtil det er sikkert at vende tilbage, og det er vi moralsk forpligtet til at gøre, da vi har et medansvar for det miserable kaos, der er flere steder i Irak.

Børnefamilier med særlige behov kan tilbydes bolig uden for asylcentre. Det lyder umiddelbart besnærende med en sådan ordning, men det værd at bemærke, at der står "kan tilbydes". Det er ikke en ordning, der automatisk kommer alle til gode. Og spørgsmålet er dernæst, hvor mange der overhovedet opfylder kriterierne for at komme i betragtning. Kriterierne virker faktisk ganske restriktive.

Det gælder især, at der skal gå tre år fra det endelige afslag. Det er lang tid at skulle vente på overhovedet at kunne komme ind i billedet, for mange af dem har jo allerede opholdt sig adskillige år i asylcentre. Og hvad sker der med dem, der har søgt om genoptagelse af deres sag, og for nylig har fået et afslag, skal de vente tre år fra nu?

Ordningen gælder max. 50 familier og max. 170 personer. Men hvis det nu skulle vise sig, at der f.eks. er 53 familier med i alt 178 personer, der opfylder kriterierne, hvem er det så, der skal sorteres fra? Det virker, som om man her har indført et lotteri-princip på bekostning af et ligheds-princip (lighed for loven).

Hertil kommer, at forslaget i virkeligheden ikke vil medføre en særlig stor forandring/forbedring for de pågældende asylansøgere, idet der allerede er asylfamilier, der har fået lov til at bo uden for asylcentre, og som led i de allerede gennemførte vilkårsforbedringer får børnefamilier nu tilbudt to værelser i asylcentre.

For nogle familier kan det måske tilmed have en negativ at flytte ud af centrene, fordi det er der, de har deres primære netværk.

Så alt i alt virker det som et stort slagnummer uden ret megen reel substans.

Endelig er det værd at bemærke, at det ikke er boligforholdene, der er det største problem for de afviste asylfamilier. Tværtimod. Det, der tærer på deres kræfter, er den fortsatte usikkerhed, de nu gennem flere år har befundet sig i i forhold til uvisheden om deres fremtid. Og den ændres ikke ved, at de får lov til at bosætte sig uden for centrene. Deres grundlæggende uvished ændres kun ved, at Danmark giver dem – i det mindste en midlertidig – opholdstilladelse, så de får sikkerhed for, at de ikke sendes tilbage til Irak, før det er sikkert at vende tilbage.

Derfor bør Danmark i stedet for følge FN's Flygtningehøjkommissariats (UNHCR) henstillinger om at give beskyttelse til de irakiske flygtninge, der ikke kan sendes tilbage til Irak.

Bedre uddannelses tilbud til afviste asylansøgerbørn med særlige behov og afviste unge asylansøgere

Det er positivt, at man vil forbedre undervisningstilbuddene for unge afviste asylansøgere mellem 17 og 21 år, men det virker uforståeligt, at de skal vente tre år fra det tidspunkt, hvor de har fået endeligt afslag på asyl, før de kan få del i disse goder. Hvorfor skal de tilbringe tre år i passiv lediggang, før de igen får mulighed for at udvikle de evner, de er udstyret med? Det er ikke et særligt menneskeligt menneskesyn, der ligger bagved dette forslag.

En øget indsats mod asylansøgere sorte arbejde

Sort arbejde er ikke acceptabelt, uanset om det udføres af asylansøgere eller danske statsborgere af dansk eller anden oprindelse. Det er med til at nedbryde sammenhængskraften og fællesskabet i det danske samfund, at der årligt udføres sort arbejde for et større tocifret milliardbeløb.

Men det virker underligt, at der nu sættes ind med en særlig indsats over for asylansøgere, der udfører sort arbejde. Det er der nogle af dem, der gør, men ikke alle, og dem, der gør, er så få i det store billede, at de næppe udgør en ret høj andel af det store

antal "sorte arbejdere" i Danmark. Asylansøgernes sorte arbejde udgør en minimal del af de store milliardbeløb, der årligt unddrager sig beskatning.

Det burde være en selvfølge, at asylansøgere ikke arbejder sort, ligesom det burde være en selvfølge for danske statsborgere, men hvorfor skal asylansøgerne underskrive en særlig erklæring herom, når en tilsvarende ikke kræves af danske statsborgere?

Og hvorfor skal der sættes ind med ekstra kontrol på asylcentre, når der ikke tages tilsvarende tiltag for at kontrollere omfanget af f.eks. danske håndværkeres sorte arbejde?

Som nævnt er sort arbejde uacceptabelt, uanset hvem der udfører det, men det er svært at forstå, hvorfor der på dette felt kun indledes en klapjagt på asylansøgere, der arbejder sort – ikke mindst i betragtning af, at sort arbejde i dag er så udbredt i det danske samfund, at der ofte bliver kigget underligt på én, hvis man taler imod sort arbejde. Det virker, som om man er nødt til at acceptere sort arbejde for at være en "rigtig dansker", der er en integreret del af det danske samfund. Derfor bør vi feje for egen dør, før vi begynder at drive klapjagt på en lille gruppe udlændinge.

Der skal ikke herske tvivl om, at sort arbejde er uacceptabelt. Når det er sagt, er der dog et forhold, der taler for, at man ser med formildende øjne på afviste asylansøgere, der udfører sort arbejde. Efter de gældende regler har de ikke ret til – og derfor ikke mulighed for – at arbejde legalt i Danmark – modsat de danske statsborgere, der arbejder sort ved siden af, at de har et legalt job. Desuden lever de afviste asylansøgere under fattige kår og uden noget at tage sig til i deres hverdag, og på den baggrund er det faktisk positivt, at nogle af dem udviser initiativ til at holde sig beskæftiget i stedet for at henfalde til yderligere passivitet. Dette ikke sagt for at forsvare sort arbejde, men for at appellere til politikerne om at ændre lovgivningen, så asylansøgere får mulighed for at arbejde legalt i Danmark.

Fortsat fokus på tvangsmæssig hjemsendelse

Ligesom ved tidligere "forbedringer af vilkårene for asylansøgere" indeholder den nye aftale også et punkt om, at arbejdet for at tvangsudsende afviste asylansøgere skal intensiveres.

Det er forkasteligt, at regeringen og Dansk Folkeparti fastholder den umenneskelige linje i landets asylpolitik.

Der ligger klare henstillinger fra FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR) om at give beskyttelse til irakiske flygtninge, der ikke kan sendes tilbage til Irak. Alligevel fastholder VKO-partier, at der skal arbejdes for at indgå en tilbagesendelsesaftale med de irakiske myndigheder. VKO vil åbenbart ikke vise et menneskeligt ansigt i forhold til de irakiske flygtninge.

Danmark bør – jf. det ovenfor anførte under afsnittet om muligheden for at bosætte sig uden for asylcentre – give irakerne den anbefalede beskyttelse i form af en midlertidig opholdstilladelse eller lignende.

I betragtning af, at kravet om at intensivere arbejdet for at tvangsudsende afviste asylansøgere er en væsentlig del af aftalen, er det faktisk falsk varetegnelse at præsentere aftalen som "en række forbedringer af vilkårene for asylansøgere". På dette og andre punkter er der ikke tale om forbedringer. Tværtimod. I virkeligheden handler aftalen om, at VKO fortsat vil arbejde for at tvangsudsende afviste asylansøgere, uanset hvilke henstillinger, der kommer fra UNHCR.

Hensigtserklæring om spørgsmål som drøftes senere

Ud over ovennævnte punkter indeholder aftalen en række hensigtserklæringer, der lægger op til at udvide indsatsen på nogle af de nævnte områder. Jeg henviser derfor til det, der allerede er anført om disse konkrete punkter.

Afslutning

Generelt efterlader aftalen og dens hensigtserklæringer et klart indtryk af, at regeringen og Dansk Folkeparti på ingen måde har til hensigt at følge de henstillinger, der er kommet fra UNHCR, om at give beskyttelse til irakiske flygtninge, der ikke kan sedes tilbage til Irak. Det er yderst beklageligt, for herved fastholdes og forstærkes de umenneskelige elementer i VKO-partiernes umenneskelige asylpolitik.

Beklageligt, blandt andet fordi Danmark var det første land, der i sin tid ratificerede FN's Flygtningekonvention.

Privatperson: Anna Thomsen, Medlem af Bedsteforældre for asyl

Kære alle.

De første ord, der kommer til mig er kynisme og magtarrogance over for medmennesker, der opholder sig i vores land. Vi kan ikke være det bekendt!! Indtil regeringen har fået udleveringsaftaler i stand med de pågældende lande, må vi selvfølgelig give de afviste asylansøgere samme vilkår at leve under, som vi danskere har. Vi har i vores familie altid lagt vægt på, at man skal behandle hinanden og andre mennesker ordentligt, uanset om man er barn eller voksen. Det bliver derfor svært at forklare mine børnebørn, hvordan det så kunne ske, at vi meget tæt på vores bolig havde børn og voksne boende i en flygtningelejr, år ud og år ind, uden at jeg gav min mening til kende. Jeg vil kunne se mine børnebørn i øjnene. Derfor er jeg med i "bedsteforældre for asyl" og giver hermed mit bidrag til høringssvaret.

Venlig hilsen

Anna Thomsen

Hørings svar om VKO's aftale om vilkår for asylansøgere.

Her er mine kommentarer til VKO's aftale, som jeg har læst på DF's hjemmeside.

Det er uacceptabelt, at asylansøgerne skal have været her i tre år, for at komme i betragtning til at flytte ud af centrene. Der kan være familier, som har det meget dårligt, selv om de ikke har været her i tre år. Der kan også være enlige voksne, som har det så dårligt, at de bør komme i betragtning.

I aftalen står der: ” .. kan indkvartering i en bolig uden for centret give mulighed for i en periode at skabe .....” Endvidere står der: ”.....Et ophold i en bolig...”. Hvad betyder det helt præcist? Betyder det, at en familie, som er ved at bryde totalt sammen, får ” en periode”, 3 mdr., 6 mdr., ?, i en bolig uden for centeret, for derefter at blive flyttet tilbage på centeret, så en anden familie kan få 6 mdr. i den samme bolig uden for centrene. En af de ting, som er belastende for familierne, er netop, at de er blevet flyttet rundt utroligt mange gange i løbet af den tid, som de har været i DK. De har ikke brug for mere flytteri.

Omkring krav til boligen står der i aftalen, at der ikke stilles krav til boligen. Der omtales lejligheder, klubværelser, værelser med adgang til køkken og bad eller flygtningelandsbyer. Der omtales også flere familier sammen i en stor bolig. Hvor stor skal en sådan bolig være? Disse familier skulle have ro til at få et normalt familieliv. Med den standard for boligen, hvad er så forskellen fra centrene? Der nævnes flygtningelandsbyer. De har tidligere været brugt som asylcenter. Der bliver i så fald ikke tale om at flytte ” ud ”, men tale om at flytte til et nyt center.

I aftalen omtales tilbud til de unge. De kan tage en uddannelse, og der bliver særlige tilbud til dem. Yderligere står der, at hjemrejsetidspunktet ikke tager hensyn til en afslutning af uddannelsen. Det er udlændingesservice og politiet der fastsætter tidspunktet for udrejsen, og i hvert fald udlændingesservice er klar over, om de unge er under uddannelse. Der burde være en garanti, som siger, at hvis man er tæt på at afslutte sin uddannelse, så kan man ikke sendes ud. Der er ikke noget til hindring for at tage det hensyn at vente f.eks. 3 mdr. med at hjemsende en familie, så den unge kan få sin eksamen.

Her er mine personlige kommentarer til en asylaftale.

I marts 2003 startede krigen i Irak, med dansk deltagelse. De irakiske asylansøgere burde have fået asyl på det tidspunkt. Det eneste anstændige at gøre nu, er at give dem opholdstilladelse. Så vil det vælte ind med nye, er argumentet i mod det. Jeg er ligeglad. Regeringen begik en fejl, da irakerne ikke fik asyl, og derfor har regeringen selv skabt problemet med, at børnefamilier opholder sig i centrene så længe. Nyhederne fra Irak er ikke bedre nu end tidligere, og vi kan ikke tvinge dem hjem, eller forvente at de rejser frivilligt. Regeringen må påtage sig ansvaret for disse mennesker. Regeringen bør også droppe sit pres på Irak, for at de skal modtage hjemvendte afviste asylansøgere. Det er de ikke klar til, og siger de ja, får vi en gentagelse af Kosovo, hvor syge afviste asylansøgere kom hjem til ingenting.

I en aftale bør der også være et fremadrettet perspektiv, hvilket der ikke er i VKO's aftale. Under VKO har det været sådan, at vi, DK, har haft nogle mennesker i vores varetægt, som ikke kunne opnå asyl, og hvor vi ikke har en hjemsendelsesaftale med de respektive lande. Det har medført, at

regeringen har chikaneret disse mennesker langt over min anstændighedsgrænse, for at få dem til at forlade landet af sig selv. Det pres har nogle modstået, og derfor har de været her så længe. I en aftale bør man overveje, hvad man skal gøre i den situation. Der bør være en handleplan, som klart viser, hvad vi skal gøre med fremtidige asylansøgere/familier, som ikke kan få asyl, og som vi ikke kan tvinge hjem.

Med venlig hilsen
Jeanet Suadicani
Medlem af Det Radikale Venstre